SVOBODA
Founded in 1893
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 117, ЧИСЛО 12, П'ЯТНИЦЯ, 19 БЕРЕЗНЯ 2010 РОКУ 1893 Vol. 117, No. 12, FRIDAY, MARCH 19, 2010 $1.00

Верховна Рада затвердила новий уряд і прем'єр-міністра України

КИЇВ. – Верховна Рада 11 лютого за поданням Президента Віктора Януковича затвердила нового прем'єра Миколу Азарова і новий уряд України. За ухвалення відповідного рішення проголосували 240 народних депутатів з 353, зареєстрованих у сесійній залі.

Першим віце-прем'єр-міністром призначений Андрій Клюєв, віце-прем'єрами – Борис Колесников, Володимир Семиноженко, Володимир Сівкович, Віктор Слаута, Сергій Тігіпко, Віктор Тихонов.

На посаду міністра охорони навколишнього природного середовища призначено Віктора Бойка, міністра палива та енеретики України – Юрія Бойка, міністра транспорту і зв'язку – Костянтина Єфименка, міністра промислової політики – Дмитра Колесникова, міністра культури та туризму – Михайла Кулиняку.

Олександра Лавриновича призначено міністром юстиції, Зіновія Митника – міністром охорони здоров'я, Анатолія Могильова – міністром внутрішніх справ, Василя Надрагу – міністром праці та соціяльної політики, Олександра Попова – міністром з питань житлово-комунального господарства, Миколу Присяжнюка – міністром аґрарної політики, Равіля Сафіуліна – міністром у справах сім'ї, молоді та спорту, Дмитра Табачника – міністром освіти і науки, Анатолія Толстоухова – міністром Кабінету міністрів України, Василя Цушка – міністром економіки, Федора Ярошенка – міністром фінансів, Володимира Яцубу – міністром реґіонального розвитку та будівництва, Юрія Ященка – міністром вугільної промисловости, Нестора Шуфрича – міністром з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

Верховна Рада призначила Костянтина Грищенка міністром закордонних справ України, Михайла Єжеля – міністром оборони України. Перед затвердженням складу Кабміну голова Верховної Ради Володимир Литвин оголосив про створення нової коаліції, до якої увійшли фракції ПР, комуністи, бльок Литвина і ще 16 депутатів, серед яких, за повідомленнями, шестеро – з БЮТ.

Фракція БЮТ заявила про невизнання нової коаліції і перехід в опозицію. *(УНІАН)*

Голова Верховної Ради Володимир Литвин на сесії 11 лютого представляє новопризначених членів Кабінету міністрів України.
Фото: Офіційний портал Верховної Ради

Вручено державні нагороди

НЮ-ЙОРК. – 16 березня в Генеральному консульстві України в Ню-Йорку відбулась церемонія вручення нагород за 2009 рік Міністерства закордонних справ України чотирьом закордонним українцям, відзначеним за плідну працю на благо розвитку Української держави та зміцненння її авторитету у світі. Генеральний консул Посол Сергій Погорельцев вручив Почесні грамоти і відзнаки головному редакторові тижневиків „Свобода" і „The Ukrainian Weekly" Ромі Гадзевич, президентові Українського Народного Союзу Стефанові Качараєві, голові Ради оборони і допомоги України Українського Конґресового Комітету Америки Івановi Буртикові і громадському радникові Постійного представництва України при ООН Марті Кокольській. Посол С. Погорельцев у вітальній промові відзначив велику працю на благо України закордонних українців, а також кожного з нагороджених. На фото: сидять зліва – Р. Гадзевич і М. Кокольська, стоять зліва – консул Богдан Мовчан, С. Качарай, Посол С. Погорельцев, Постійний представник України при ООН Посол Юрій Сергеєв, представник Міністерства оборони при ООН генерал-майор Леонід Голопатюк, І. Буртик. *Фото: Левко Хмельковський*

Біографія Миколи Азарова

Микола Азаров народився 17 грудня 1947 року в місті Калуґа, Росія. Батько – Ян Пахло, мати Катерина Квaснікова. Закінчив Московський державний університет, за спеціяльністю — геолог-геофізик.

Новопризначений Прем'єр-міністер України Микола Азаров на сесії Верховної Ради 11 лютого. Фото: Офіційний портал Верховної Ради

У 1994-1998 роках був депутатом і головою Комітету Верховної Ради України з питань бюджету, членом Президії Верховної Ради України.

У 1996 році очолив Державну податкову адміністрацію. 5 березня 2001 року очолив Партію Реґіонів, але через пів року подав у відставку з цієї посади. У квітні 2003 року обраний головою політради цієї партії.

У 2002-2005 роках був першим віце-прем'єром України, міністром фінансів, після відставки Вікора Януковича – виконувачем обов'язків прем'єра. У 2006 році обраний до Верховної Ради за списком Партії Реґіонів. Автор і співавтор понад 112 наукових праць та книг.

М. Азаров був автором 14 бюджетів за роки незалежности України. Його критикують за те, що він не користується українською мовою під час публічних виступів у Верховній Раді, на засіданнях уряду та у своїх інтерв'ю. Він пообіцяв вивчити українську мову у разі обрання прем'єр-міністром.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Янукович звільнив голову архіву СБУ

КИЇВ. — Президент України Віктор Янукович звільнив Володимира В’ятровича з посади директора Департаменту архівного забезпечення Служби безпеки України (СБУ). З приходом В. В’ятровича на посаду в СБУ почалося маштабне розсекречення таємних архівів. У той же час, за словами В. В’ятровича, „багато матеріялів розсекречено, але це далеко не все, і робота повинна бути продовжена. „Нагадаю також, – сказав колишній директор архіву, – що, згідно з чинним законодавством, матеріяли, про які йде мова, не можуть бути кваліфіковані як державна таємниця“. Напередодні новопризначений голова СБУ Валерій Хорошковський сказав, що правда, „яку необхідно було донести, донесена“. Екс-президент України Віктор Ющенко призначив директором Департаменту архівного забезпечення СБУ історика В. В’ятровича 29 січня 2009. В. В’ятрович – кандидат історичних наук, автор понад 50 наукових та науково-популярних праць з історії українського визвольного руху, зокрема ОУН і УПА, голова вченої ради Центру досліджень визвольного руху. Він вважає Степана Бандеру і Романа Шухевича постатями всеукраїнського маштабу, які допоможуть об’єднати Україну. *(„Газета по-українськи“)*

А. Аслунда вразили старі обличчя в новому уряді

ВАШІНҐТОН. — В Україні зформовано новий уряд, але деякі експерти вже висловлюють застереження щодо того, чи зможе він провести нагальні для України реформи, в першу чергу – в економічній сфері. На думку економіста Андерса Аслунда з Інституту міжнародної економіки ім. Пітерсона, особливо вражає, що новий кабінет складається з уже відомих облич. „Якщо подивитись на теперішній уряд, то він виглядає надзвичайно схожим на уряд Віктора Януковича 2004 року. Це ті самі люди. Тому, швидше за все, можна очікувати, що вони діятимуть так само, як діяли у минулому. Тоді деякі реформи були проведені. Але це не був надзвичайно реформістський уряд, тому я очікую повторення минулого“. За словами А. Аслунда, головним на сьогодні для України є проведення реформи енерґетичної сфери. Україна не може більше собі дозволити субсидувати вартість газу. Реформа енерґетики буде, за словами А. Аслунда, однією з умов для продовження співпраці з Міжнародним валютним фондом (МВФ), який готовий розпочати переговори у будь-який час, коли новий уряд на це буде готовий. „Це може статися навіть наступного тижня. Але напевно вони почекають, коли новий уряд почне працювати. МВФ готовий почати переговори і, мабуть, запропонує нову дворічну програму з значним фінансуванням. Але МВФ цього разу посилить свої вимоги, особливо, я думаю, буде вимога про збільшення внутрішніх цін на газ перед тим, як гроші будуть виділені, оскільки ця умова не була виконана раніше“, –зазначив А. Аслунд. *(„Голос Америки“)*

В. Янукович доручив НБУ вилучити з обігу банкноти, підписані В. Ющенком

КИЇВ. — Одним з перших кроків адміністрації Президента України Віктора Януковича стало негласне розпорядження Національному банкові (НБУ) терміново вилучити залишки банкнот номіналом 50 гривень, що перебувають в обігу, з підписом Віктора Ющенка, який очолював НБУ при випуску цих купюр у 1996 році. Співрозмовник аґентства пояснив, що хоча раніше НБУ вже заявляв про вилучення старих банкнот з обігу, 50-гривневі купюри з підписом В. Ющенка досі використовуються в Україні. Це рішення продиктоване виключно політичними мотивами і пов’язане з бажанням адміністрації В. Януковича „остаточно позбутися спадщини В. Ющенка в усіх сферах життєдіяльности держави“. Банкноту номіналом 50 гривень було введено в обіг 2 вересня 1996 року. Основні малюнки: з лицьового боку – портрет Михайла Грушевського, поруч з яким — підпис В. Ющенка, з зворотного боку банкноти – будівля Верховної Ради України. Тим часом 12 березня В. Янукович заявив, що не має наміру вносити до Верховної Ради подання на звільнення голови НБУ Володимира Стельмаха. *(„Кореспондент“)*

О. Єфремова обрано головою фракції Партії Реґіонів у ВР

КИЇВ. — Головою фракції Партії Реґіонів у Верховній Раді обрано Олександра Єфремова. Про це під час пленарного засідання парляменту 12 березня повідомив заступник голови ВР Микола Томенко. „Відповідно до статті 60 реґляменту Верховної Ради та протоколу від 11 березня 2010 року, головою депутатської фракції Партії Реґіонів обрано Олександра Єфремова“, – сказав М. Томенко. О. Єфремов до цього часу виконував обов’язки голови фракції Партії Реґіонів у парляменті. *(„День“)*

Д. Табачника вимагають звільнити за українофобію

КИЇВ. — У Верховній Раді зареєстрований проект постанови про звільнення новопризначеного міністра освіти та науки Дмитра Табачника. Проєкт зареєстрував провідник депутатської групи „За Україну!“ В’ячеслав Кириленко. Він пояснив, що причиною для звільнення керівника Міністерства освіти стала „проросійська орієнтація“ нового міністра та бажання надання російській мові статусу другої державної. „Ми внесли проєкт постанови про звільнення цього антиукраїнського міністра. Ми зробимо все, щоб звільнити цього українофоба і україножера“, – заявив В. Кириленко. Нагадаємо, 11 березня Верховна Рада більшістю проголосувала за призначення нового складу Кабінету міністрів на чолі з Миколою Азаровим. Радник міського голови Тернополя 23 річний Назар Зелінка з колегами з молодіжних організацій міста 12 березня оголосили про початок всеукраїнської кампанії „Табачнику, іди геть!“. Учасники закликають долучитися до акції всіх школярів, студентів, вчителів та викладачів. Активісти вважають, що таким методом вдасться добитися від влади звільнення новопризначеного міністра освіти. Своє повідомлення молоді люди поширюють через Інтернет, електронну пошту та блоґи. В листі окремо звертаються до киян. Їм пропонують приклеїти таблицю з написом „Табачника-геть!“ на фасаді міністерства. Активісти кампанії вважають, що керувати освітою в Україні не може людина з відвертими проросійськими поглядами. Д. Табачника звинувачують у поширенні неправдивих даних про ОУН і УПА, в пропаґанді російської мови в Україні та у фальсифікації конкурсу „Великі українці“. *(Інститут масової інформації)*

Посол США прокоментував призначення нового прем'єра

КИЇВ. — Сполучені Штати Америки готові співпрацювати з новим Кабінетом міністрів України, який призначено 11 березня, повідомив Посол США в Україні Джон Тефт. „Ми готові співпрацювати з новим урядом і сподіваємося, що в Україні будуть і далі здійснюватися реформи, які відбудуться на благо країні, її економіці і суспільству“, – сказав Дж. Тефт, відповідаючи на запитання журналістів у Симферополі того ж дня під час робочої поїздки до Криму. Раніше з призначенням на посаду прем’єр-міністра Миколу Азарова привітав прем’єр-міністер Росії Володимир Путін. „Сподіваюся на найбільш тісну і конструктивну спільну роботу з Вами і очолюваним Вами урядом в руслі зміцнення багатоплянових зв’язків між нашими державами“, – йдеться в телеграмі російського прем’єра. Як повідомлялося, 11 березня голова Верховної Ради Володимир Литвин оголосив про створення нової правлячої коаліції „Стабільности і реформ“, до складу якої увійшли фракції Партії Реґіонів, Компартії, Бльоку В. Литвина, а також інші народні депутати. Всього в коаліцію ввійшли 235 народних депутатів. Потім Верховна Рада призначила Миколу Азарова на посаду прем’єр-міністра України і затвердила новий склад Кабінету міністрів, звільнивши Юлію Тимошенко та її уряд. *(„Кореспондент“)*

Львівщина подарувала Атенам пам’ятник Т. Шевченкові

ЛЬВІВ. — Триметровий пам’ятник-погруддя Тарасові Шевченкові відтепер прикрашатиме парк у старовинному районі грецької столиці. Церемонія офіційного відкриття відбулася 6 березня, а до самого монумента безпосередній стосунок має Львівщина. Адже його автором став відомий львівський скульптор, Народний художник України Володимир Одрехівський. На спорудження погруддя Львівська обласна рада виділила 150 тис. грн., решту фондів надав Львівський благодійний фонд „Партеон“, який займається розвитком українсько-грецьких взаємин. Усього є понад 600 пам’ятників Кобзареві, зокрема 47 за кордоном, проте атенський монумент став першим, який встановили у Греції. За словами депутата Львівської облради Лариси Федорів, у цьому атенському парку встановлено погруддя видатних діячів грецької культури, тож пам’ятник Т. Шевченкові вписуватиметься в це середовище. В. Одрехівський є автором кількох пам’ятників Кобзареві, він добре відомий в Европі, передусім у Франції, де в кількох містах встановлено монументи його авторства. Делеґація Львівщини, крім церемонії відкриття пам’ятника, провела також низку зустрічей з представниками влади Греції та української діяспори. *(„Львівська газета“)*

С. Бандері та Р. Шухевичу присвоїли почесні звання

ХУСТ. — 15 березня пресслужба Закарпатської обласної організації Української народної партії повідомила про надання Степанові Бандері та Романові Шухевичеві звання почесних громадян міста Хуст, беручи до уваги їхні заслуги перед Україною, вагомий внесок ОУН в оборону Карпатської України. „Без С. Бандери, без Р. Шухевича не було б сучасної Української держави, не було б сучасної української нації“, – зазначили депутати Хустської міської ради. *(„День“)*

БЮТ оголосив про перехід в опозицію

КИЇВ. — Фракція Бльоку Юлії Тимошенко (БЮТ) 11 березня оголосила про перехід в опозицію і про формування опозиційного уряду. Відповідну заяву від імені фракції зробив на засіданні Верховної Ради провідник фракції Іван Кириленко. За словами І. Кириленка, БЮТ очікує, що Конституційний суд ще раз дасть чітку оцінку цим діям. 11 березня фракції Партії Реґіонів, Комуністичної партії, Бльок Володимира Литвина й окремі депутати створили коаліцію у Верховній Раді в складі 235 парляментарів.Нова парляментська більшість має назву „Стабільність і реформи“. В. Литвин не уточнив прізвища 16 народних депутатів, які увійшли до складу коаліції на індивідуальній основі. Раніше БЮТ, партії „Народний рух України“, „Християнсько-демократичний союз“, Партія захисників вітчизни й громадський рух „Народна самооборона“ об’єдналися в опозицію. *(Радіо „Свобода“, Бі-Бі-Сі-)*

Вимоги ОУН(д) до центральної влади

КИЇВ. — „Зважаючи на те, що вибудувана в Україні політична система несе загрозу існуванню українського суспільства і самої держави, вимагаємо від центральних владних структур якнайскоріше розпочати суспільно-політичну реформу в економічному, військовому та державно-правовому напрямках. В разі виконання вимог ми згідні до конструктивної співпраці з владою і погодимося взяти участь у здійсненні поставлених завдань. В іншому разі ми змушені стати в опозицію до влади, чия діяльність чи бездіяльність можуть призвести до подальшого розколу українського суспільства, загрожуватимуть державности та незалежности України“, – говориться в заяві Проводу Організації Українських Націоналістів (державників). *(Прес-служба ОУН(д)*

Україна на X зимових Паралімпійських іграх у Ванкувері

ВАНКУВЕР, Канада. – 12 березня відбулася церемонія відкриття X зимових Паралімпійських ігор у Ванкувері – канадському місті з неповторною, насиченою мітологічними леґендами історією.

У Паралімпіяді, яка триватиме до 21 березня, беруть участь 503 спортсмени з 44 країн. Вони змагатимуться за 66 комплектів нагород у гірських лещатах, лещетерському кросі, біятлоні, керлінґу та гокеї на санях. Українська команда складається з 19 атлетів, що братимуть участь у біятлоні та лещатарських перегонах. Вони представили Україну на урочистій церемонії відкриття ігор.

На стадіоні всі глядачі були одягнені у плащі кольорів X Паралімпіяди – синій, білий та салатовий. Був зкомпонований постатями дітей кленовий лист, прозвучали гимн Канади і вітання президентові Міжнародного паралімпійського комітету Філіпові Кравенові від керівника уряду Канади Мішель Жан, котра сама виводила на сцену найменших діток для привітання.

Прапороносцем української команди була 27-річна українська лещетарка Олена Юрковська – найкраща спортсменка IX зимових Паралімпійських ігор. У трирічному віці О. Юрковська захворіла на вітрянку, ускладнення цієї недуги спричинило ампутацію обох ніг. Дівчинка на протезах ходила до школи, разом зі своїми друзями по нещастю почала займатися відбиванкою сидячи, і настільним тенісом. У 12 років переїхала жити з Коломиї під Київ, стала займатися зимовими видами спорту.

О. Юрковська живе повноцінним життям. Активно тренуючись, вона знаходить час їздити за кермом автомобіля, стрибати з парашутом, працювати за комп'ютером.

У 2002 році на першій своїй зимовій Паралімпіяді в американському Солт-Лейк-Сиґі О. Юрковська здобула срібну і три бронзові медалі у лещатарських перегонах. На наступних Іграх, в італійському Турині, стала справжньою героїнею, завоювавши чотири золоті паралімпійські нагороди, а також срібну і бронзові медалі.

Оргкомітет Ігор визнав О. Юрковську найкращою спортсменкою світу і вручив їй спеціяльну медалю, виготовлену з чистого золота.

У 2006 році за виняткову мужність Президент України Віктор Ющенко присвоїв О. Юрковській звання Героя України. Вона нагороджена орденом Княгині Ольги, відзнакою „Жінка III тисячоліття".

* * *

12 лютого у Броварах відбулися урочисті проводи української паралімпійської збірної на X Паралімпіяду.

Свої поздоровлення і побажання перемог надіслали Президент України Віктор Ющенко, Прем'єр-міністер Юлія Тимошенко, перший Президент України Леонід Кравчук, президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка.

* * *

11 березня у паралімпійському селищі, що розташоване у канадському Віслері, був піднятий прапор України.

Українську команду привітали керівники селища, представники української діяспори в Канаді, президент Національного паралімпійського комітету України Валерій Сушкевич.

* * *

У перший день змагань, 13 березня, команда України здобула дві золоті, одну срібну та дві бронзові медалі. Перше золото принесла О. Юрковська у гонитві переслідування на відстані 2.4 кілометра у біятлоні.

Друге золото здобув Заслужений майстер спорту України Віталій Лук'яненко у гонитві переслідування в біятлоні на 3 кілометри. У цій самій дисципліні Заслужений майстер спорту України Юрій Костюк здобув срібло, а Григорій Вовчинський – бронзу.

В. Лук'яненко, 1978 року народження, має вади зору. Коли зорові ураження були невеликими, займався лещатарством серед здорових. Пізніше суттєве погіршення зору привело його у паралімпійський спорт.

Ю. Костюк, 1977 року народження, в 17 років отримав важку травму: куля потрапила у хребет і лікарям не вдалося її вилучити.

14 березня О. Юрковська здобула бронзу в лещетарському кросі на 10 кілометрів.

15 березня майстер спорту України міжнародного кляси Юлія Батенкова стала другою у лещетарських перегонах на 15 кілометрів стоячи. Ю. Батенкова, 1983 року народження, має ураження опорно-рухового апарату: в 1991 році внаслідок автомобільної катастрофи перенесла ампутацію правої руки.

16 березня українці не брали участи в змаганнях. На цю дату команда здобула сім нагород. *(НКСІУ)*

Піднесення державного прапора України в Олімпійському селищі. *Фото: НКСІУ*

Золота медалістка Олена Юрковська. *Фото: НКСІУ*

Урочиста церемонія в Броварах 12 лютого проводів національної паралімпійської збірної команди України на X зимові Паралімпійські ігри. *Фото: НКСІУ*

СКУ закликає повернути розділ про Голодомор на сайт Президента України

Світовий Конґрес Українців (СКУ) висловлює своє глибоке занепокоєння у зв'язку з тим, що якраз у день інавґурації новообраного Президента України Віктора Януковича з його офіційного сайту було знято тематичний розділ про Голодомор 1932-1933 років в Україні.

Тема Голодомору, який за своєю суттю був ретельно спланованим геноцидом українського народу, є надзвичайно болючою для всього українства. Радянська влада десятиліттями приховувала від українців та світової громадськости ці трагічні сторінки історії українського народу. Геноцид українського народу намагаються заперечити навіть сьогодні, коли світові відкрились безсумнівні історичні документи, які стали підставою для прийняття 28 листопада 2006 року Верховною Радою України Закону „Про Голодомор 1932-1933 років в Україні" та для його визнання геноцидом українського народу 15 державами світу.

У законі зокрема стверджується, що „Голодомор 1932-1933 років в Україні є геноцидом українського народу", а також передбачається, що „органи державної влади зобов'язані сприяти поширенню інформації про Голодомор 1932-1933 років в Україні серед громадян України та світової громадськости".

Саме тому тематичний розділ про Голодомор, який був започаткований на сайті Президента України після прийняття закону, засвідчив значення цієї теми для Української держави та став джерелом офіційної інформації про геноцид українського народу.

27 лютого телевізійна служба новин поінформувала, що в Адміністрації Президента України пояснили вилучення розділу про Голодомор з офіційного сайту Президента через суто технічні причини та реконструкцію сайту.

У той же час СКУ зауважує, що розділ про Голодомор не поновлено й донині.

СКУ закликає Президента України своїм розпорядженням якнайшвидше повернути розділ про Голодомор 1932-1933 років на свій офіційний сайт і цим самим сприяти поширенню інформації про Голодомор серед громадян України та світової громадськости.

Євген Чолій,
президент СКУ

АМЕРИКА І СВІТ

У Конґресі США відбулося слухання, присвячене Україні

ВАШІНҐТОН. — Україна залишається стратегічним партнером США, і Вашінґтон готовий допомогти їй у проведенні демократичних та економічних реформ. Таким був головний ляйтмотив слухання, яке на Капітолійському пагорбі провела Гельсінкська комісія при Конґресі США 16 березня. У слуханні взяли участь високопосадовці Державного департаменту США та експерти, які уважно стежать за розвитком політичних та економічних процесів в Україні. У 2010 році Конґрес США виділив Україні на програми допомоги 123 млн. дол. Допомога Україні у досягненні нової угоди з Міжнародним валютним фондом також є серед першочергових політики США щодо України. Про це на слуханні у Конґресі говорив другий заступник Держсекретаря США з питань Росії, України, Білорусі та Молдови Деніел Расел. Про те, що енерґетична реформа повинна стати пріоритетною для нового українського уряду, на слуханні заявив і старший експерт Інституту міжнародної економіки ім. Пітерсона Андерс Аслунд. Про те, що зменшення енерґетичної залежности України покращить її становище у світі та стосунки з сусідами, у своєму виступі наголосив віце-президент Атлантичної ради США Деймон Вілсон. За його словами, успіх України сьогодні — це не лише питання покращення життя українців, це також питання подальшого розвитку Европи. „Майбутнє України залишається невизначеним. Незважаючи на те, що це давня нація, це молода держава. Державність України залишається крихкою. Якщо демократія в Україні продовжуватиме проґресувати, наслідком чого буде ефективне урядування та економічний ріст, це стане потужним прикладом для реґіону, який надзвичайно потребує позитивних прикладів". Для цього, за словами Д. Вілсона, на противагу російській стратегії, яка хоче зробити Україну залежною, Захід повинен мати свою чітку стратегію поведінки з Україною. Чітка і визначена стратегія міжнародної спільноти також допоможе Україні укріпити свою державність. *(„Голос Америки")*

Посібники нацистів чи борці проти режиму Сталіна?

РИГА, Латвія. — 16 березня ветерани Другої світової війни щороку покладають квіти до пам'ятника на вшанування пам'яті їхніх друзів і товаришів, які захищали Латвію від радянських окупантів. Для когось це прояв пошани до людей, які хоробро боролися проти сталінського терору. Інші ж шанування вояків СС, адже всі вони служили в гітлерівській армії і носили строї „Вафен СС", прирівнюють до возвеличення нацистської Німеччини. Більшість ветеранів в часи війни були підлітками, яких забрали в армію примусово. „Понад 100 тис. латвійців були мобілізовані до німецької армії, або так званої „Вафен СС". Приблизно 40 тис.-50 тис. з них полягли, або були вислані в табори СРСР, де померли. То чому ж нам не можна віддати шану тим, хто боровся за нашу незалежну Латвію? Ми не були за Гітлера, ми були проти Сталіна", – підкреслив 86-річний Вісвальдіс Лаціс, який був одним з тих молодих рекрутів. У минулому ця подія не раз супроводжувалася сутичками між латвійськими правими екстремістами і російськими ультранаціоналістами, через що мерія Риги заборонила покладання квітів і ходу. Однак, після скарг про порушення прав людини заборону було скасовано. *(Бі-Бі-Сі)*

Б. Обама роздав 1.4 млн дол. зі своєї Нобелівської нагороди

ВАШІНҐТОН. — Президент США Барак Обама дотримався своєї обіцянки віддати на благодійність одержану минулого року Нобелівську нагороду. 11 березня він назвав організації, між якими розділено 1.4 млн дол. США. „Ці організації виконують титанічну працю в США і за кордоном, допомагаючи студентам, ветеранам і всім тим, хто цього потребує", – йдеться у заяві Б. Обами. Найбільшу суму – 250 тис. дол. отримає організація „Fisher House", яка забезпечує житлом сім'ї американців, які лікуються у військових і ветеранських лікарнях. 200 тис. дол. отримає „Фонд Клінтона-Буша", який займається допомогою жертвам землетрусу на Гаїті. Серед інших значаться організації „Posse Foundation", яка займається підготуванням школярів до вступу у вищі навчальні заклади; „Central Asia Institute", яка здійснює проєкти стосовно освіти дівчат у Пакистані та Афганістані, а також „United Negro College Fund, „Hispanic Scholarship Fund", „Appalachian Leadership and Education Foundation", „American Indian College Fund", „Africare". Міжнародна нагорода була присуджена Президентові США за „величезні зусилля щодо зміцнення міжнародної дипломатії і співробітництва між народами", що викликало значну критику – зокрема на тлі рішень Б. Обами про нарощування континґенту США в Афганістані. *(„День")*

В Іраку оголошено попередні результати виборів

БАГДАД, Ірак. —В Іраку оголошено попередні результати загальних виборів, які відбулися в неділю, 7 березня, других з моменту падіння режиму Садама Гусейна в 2003 році. Згідно з цими даними, чинному прем'єр-міністрові країни Нурі аль-Малікі випало серйозне суперництво з його основним опонентом Айадом Алауї. Очолювана прем'єр-міністром Іраку Н. аль-Малікі коаліція перемагає у двох південних провінціях. Після підрахунку 30 відс. бюлетенів у провінціях Бабіль і Ен-Наджаф, населення яких складається переважно з мусульман-шиїтів, коаліція „Держава закону" випереджає „Іракський національний альянс", що об'єднує шиїтські релігійні партії. На третьому місці – бльок „Аль-Іракія" екс-прем'єра Айяда Аляві. За попередніми даними, в Ен-Наджафі коаліція Н. аль-Малікі має перевагу в 7,000 голосів, у провінції Бабіль її відрив від найближчих конкурентів становить 14,000 голосів. Незважаючи на суворі заходи безпеки, вибори були затьмарені вибухами, мінометними та ракетними обстрілами, які забрали життя 38 осіб і призвели до поранення 100 осіб. Верховний суд повинен буде затвердити результати виборів, але після того, як протягом місяця розгляне скарги про можливі порушення в ході голосування. Остаточні ж вислідки стануть відомі до кінця місяця. *(„День")*

США, Міжнародна амнестія звітують про людські права

ВАШІНҐТОН. — 11 березня Державний департамент США оприлюднив звіт, присвячений ситуації стосовно прав людини в 194 країнах світу. У ньому стверджується, що протягом минулого року у кількох країнах світу уряди ще більше обмежили доступ громадян до Інтернету. Серед найбільших порушників прав людини заступник Державного секретаря США Ричард Познер назвав Китай, Північну Корею та Іран. Також Іран критикували за дискримінацію жінок та релігійних і етнічних меншин. Китай критикують за репресії проти тибетців та уйґурів-мусульман, а також за обмеження діяльности неурядових організацій. За словами правозахисників, ситуація у сусідній Північній Кореї ще гірша. Звіт також критикує обмеження свободи слова та діяльности засобів масової інформації в Росії та Венесуелі. Інша організація – Міжнародна амнестія, одночасно зі звітом Держдепартаменту, оприлюднила власну доповідь, присвячену питанню дотримання прав людини у США. На жаль, США опинилися в одній компанії з такими країнами, як Іран, Китай та інші. Міжнародна амнестія критикує США за застосування тортур проти в'язнів Ґвантанамо, що мало місце у недалекому минулому. Зараз тортури заборонені. Представник Міжнародної амнестії Ті Кумар критикує США за те, що вони залишаються єдиною країною Заходу, яка застосовує смертний вирок. У США багато хто з цією думкою не погоджується. Інша причина для критики – система охорони здоров'я у США, яка, на думку Міжнародної амнестії, відстає від багатьох західних країн. Однак, колишній посол США в ООН Джан Болтон каже, що ті, хто критикує США за неналежне дотримання прав людини, мають звернути увагу на Іран чи Північну Корею. У Міжнародній амнестії, натомість, заявляють – щоб критикувати інших, треба самим мати бездоганну репутацію. *(УНІАН)*

Евросоюз і США виступають проти будівництва нових єврейських поселень

ВАШІНҐТОН. — Секретар Европейського союзу з міжнародних справ Кетрін Censor Ештон заявила 15 березня в ході візити до Каїро, що рішення Ізраїлю збудувати ще 1,600 будинків у єврейських кварталах Східного Єрусалиму ставить під загрозу ізраїльсько-палестинські мирні переговори. К. Ештон назвала ці поселення „нелеґальними". Раніше радник Президента США Барака Обами Дейвид Аксельрод назвав „деструктивним" рішення ізраїльської влади. У реакції на критику з боку представників ЕС і США прем'єр-міністр Ізраїлю Бенямін Нетаньягу заявив, що спорудження будинків у Східньому Єрусалимі триватиме. За повідомленням палестинських медиків, на Західньому березі Йордану під час протестів проти будівництва нових єврейських поселень 15 березня були поранені семеро палестинців. *(Радіо „Свобода")*

Буревій у США

НЮ-ЙОРК. — На атлантичному узбережі США 12-15 березня прокотився потужний буревій зі зливами, що спричинило повені. Загинуло семеро осіб, здебільшого від дерев, що впали. Швидкість буревійного вітру сягала 115 кілометрів на годину. Велетенські дерева виривало з корінням і жбурляло на електричні дроти. 800 тис. домівок залишилися без світла, тепла й телефонного зв'язку. Представник енерґетичної компанії „ConEdison" Теренс МакАдамс закликав людей не підходити до розірваних дротів. Ремонтники працювали позмінно 24 години на добу. Рух багатьма швидкісними автострадами був перерваний, а по місцевих шляхах і поготів, бо вони не мають такої дренажної системи від повені, як федеральні дороги. У Бостоні муніципальні працівники захищали входи до станцій метро мішками з піском, створюючи бруствери. Сенатор Чарльс Шумер закликав уряд надати федеральну допомогу усім місцевостям для подолання наслідків буревію. У Ню-Джерзі губернатор штату Кріс Крісті оголосив надзвичайне становище, що дозволяє викликати на допомогу загони Національної ґвардії. Школи зачинено у штатах Масачусетс, Конектикат і Ню-Йорк. Буревій закінчився, але наслідки його ще довго даватимуться взнаки. *(Радіо „Свобода")*

Американку звинувачено у вербуванні терористів

ВАШІНҐТОН. — Міністерство юстиції США 10 березня висунуло звинувачення американці Колін Ларовз у вербуванні за допомогою Інтернету мусульман для участи у „джигаді" (священній війні) проти немусульман у країнах Південної Азії та Европи. К. Ларовз, відому також як „Джигад-Джейн", звинувачено у причетності до надання матеріяльної підтримки терористам, здійснення вбивств у різних країнах та в інших провинах. К. Ларовз – біла американка, якій зараз 46 років, – як гадають, відносно нещодавно прийняла ісламську віру. Її тримають без права звільнення на поруки від часу її арешту торік у жовтні, у Філядельфії. В обвинувальному акті зазначено, що К. Ларовз отримала від терористів розпорядження вбити шведського карикатуриста Ларса Вілкса, який намалював пророка Мухамеда у позі, яку мусульмани сприйняли як образу. В заяві Міністерства юстиції США згадано, що К. Ларовз пробувала залучити до змови п'ятьох осіб у країнах Південної Азії, Европи та в США. Якщо К. Ларовз буде визнана винною – їй загрожує пожиттєве ув'язнення і виплата кари на суму в 1 млн. дол. *(„Голос Америки")*

Таємні диверсії в Росії

Левко Хмельковський

У вересні 2009 року американський часопис „GQ" („Gentlemen's Quarterly") опублікував статтю Скота Андерсона „Ніхто не насмілюється назвати це змовою" („None dare call it conspiracy"), який досліджує таємницю висадження вибухівкою у 1999 році житлових будинків в Росії, що призвело до загибелі мирних мешканців і початку другої чеченської війни. В числі перших дослідників цих подій був Олександер Литвиненко, отруєний аґентами Федеральної Служби безпеки Росії (ФСБ) в Лондоні. Але С. Андерсонові вдалося розшукати в Росії помічника О. Литвиненка у слідчих діях – Михайла Трепашкина, який відкрив йому край завіси над цією таємницею.

Отож 4 вересня 1999 року до будівлі Буйнакського ґарнізону в Даґестані, у якій мешкали російські вояки та їхні сім'ї, під'їхала замінована вантажівка, вибух якої повністю зруйнував п'ятиповерховий будинок і вбив 64 особи. 9 вересня 1999 року стався вибух у Москві, в будинку на вулиці Гурьянова – 94 жертви. 19 вересня 1999 року вибухнула бомба в пивниці будинку на Каширському шосе, теж в Москві, – загинула 121 особа. Через три дні було висаджено будинок у Волгодонську – 17 загиблих. 22 вересня 1999 року мешканці одного з будинків у Рязані побачили підозріле авто, з якого чоловіки переносили мішки до пивниці. Сповістили місцеву службу ФСБ, яка виявила у мішках вибухівку і детонатори з дистанційним управлінням. Наступного ранку Москва повідомила, що йшлося про перевірку пильности мешканців будинку, а в мішках був ... цукор.

Виконуючий обов'язки Президента Росії Володимир Путін заявив, що вибухи були справою чеченських терористів, і закликав перетворити бунтівний реґіон на випалену землю. В Росії почалася паніка: міліційні пости і їхні добровільні помічники зупиняли і обшукували авта, особливо ж людей, як говорили, „кавказької національности".

23 вересня 1999 року російське військо розпочало нову війну проти Чечні, котра на той час, після першої війни, вже отримала автономію від Росії і ніби не мала причин для терористичних акцій. Саме ця обставина привернула увагу колишнього функціонера КҐБ, втікача О. Литвиненка, котрий звинуватив у висадженні житлових будівель ФСБ, зокрема В. Путіна, котрий був тим директором ФСБ, який звільнив О. Литвиненка з праці.

О. Литвиненко вважав, що В. Путіна ніхто в Росії не знав до призначення його виконуючим обов'язки президента замість Бориса Єльцина. Наближалися офіційні вибори. Опит громадської думки у серпні 1999 року показав, що за В. Путіна проголосує не більше 2 відс. виборців. І тоді гримнули вибухи, почалася нова чеченська війна, а маловідомий недавній службовець ФСБ став надією і рятівником народу. На виборах президента у березні 2000 року йому віддали голоси 53 відс. виборців.

О. Литвиненко впав у немилість до влади з іншої причини. До нього у конфлікт з ФСБ увійшов інший функціонер – М. Трепашкин. У 1995 році він виконував завдання з ліквідації злочинної групи, яка продавала російське озброєння різним терористам, зокрема й чеченським бойовикам. При захопленні групи були арештовані двоє старшин ФСБ і генерал російського війська. А в приміщенні банку, де діяла ця група, М. Трепашкин виявив прилади підслуховування, які мали лише ФСБ і Міністерство оборони.

М. Трепашкин розпочав слідство у цій справі, але швидко був від нього усунений. Тоді він написав листа до Президента Б. Єльцина, став вимагати покарання винних, котрих відпустили відразу після затримання.

У цей час підполковник контррозвідки О. Литвиненко отримав нове завдання ФСБ: вбити М. Трепашкина, на життя якого вже було два невдалих замахи. Але й О. Литвиненко не захотів виконувати злочинний наказ проти свого колеґи, а тому теж потрапив у число небажаних осіб.

М. Трепашкина з ФСБ звільнили, він був засуджений на чотири роки за „незаконне зберігання зброї".

В листопаді 1998 року О. Литвиненко разом з чотирма іншими функціонерами ФСБ провів пресконференцію, на якій розповів журналістам про злочинні накази. Після прес-конференції він був звільнений зі служби і втік до Англії. З Лондону він попросив М. Трепашкина допомогти у розслідуванні таємничих вибухів. М. Трепашкин не міг діяти приватно, тому депутат Державної Думи Сергій Юшенков у березні погодився організувати спеціяльну комісію у цій справі. М. Трепашкин увійшов до складу комісії як розслідувач.

Увага М. Трепашкина була зосереджена передовсім на невдалому вибухові у Рязані. З'ясувалося, що після цієї події були затримані на місці два функціонери ФСБ, але їх на вимогу Москви негайно відпустили. Чому рязанський фахівець ФСБ змінив своє визначення вибухівки і сказав, що в мішках був цукор? Чому після провалу в Рязані „чеченські терористи" раптом припинили свою діяльність? Чому Москва довго мовчала перед оголошенням своєї версії подій? Чоме 13 вересня 1999 року, відкриваючи засідання Державної Думи, речник Генадій Селезньов оголосив, що у Волґодонську висаджено житловий будинок, тоді як насправді вибух стався у Москві, а черга Волґодонська настала лише через три дні? З'ясувалося, що таку інформацію йому дали у ФСБ.

М. Трепашкин почав шукати чоловіка, якого ФСБ звинувачувало у вибухові в Москві, а потім змінило підозру і поширило зображення іншого для можливого затримання. Цим іншим виявився підприємець з Черкесії Ачимез Гочіяєв. О. Литвиненко розшукав його в Грузії, де той переховувався від ФСБ. М. Трепашкин почав шукати чоловіка з первісного зображення, і це йому вдалося: спершу було зображено аґента ФСБ Володимира Романовича, який був учасником злочинної групи продавців зброї, затриманої у 1995 році.

(Закінчення на стор. 12)

Україна має право на власну історію

Відкритий лист, датований 9 березня, голови Народного Руху України, Посла Бориса Тарасюка до Президента Европарляменту Єжи Бузека.

Перш за все, хочу подякувати особисто Вам та всьому Европейському парляментові за те, що за сучасної складної політичної ситуації в Україні Европейський парлямент у своїй резолюції від 25 лютого 2010 року підтримав евроінтеґраційний курс України та вперше зазначив, що Україна, будучи европейською державою, яка сповідує принципи свободи, демократії, поваги до прав людини та основних свобод і верховенства права, у відповідності до законодавства ЕС може подати заявку на членство в Европейському союзі.

Хочеться зазначити, що основні положення резолюції Европейського парламенту відповідають інтересам України та позитивно сприймаються українським суспільством, особливо в частині, що стосується запровадження безвізового режиму та створення глибокої і всеохоплюючої Зони вільної торгівлі.

В той же час не можу не звернути Вашу увагу на пункт 20-ий резолюції Европейського парламенту, що стосується Указу Президента України Віктора Ющенка про надання Степанові Бандері звання Героя України. Цілком зрозуміло, що в нашій багатовіковій та насиченій, в тому числі і трагічними сторінками, історії є багато постатей та подій, які не можуть однаково трактуватись і в Україні, і в Польщі, і в Росії. Проте Україна є суверенною державою, що має повне право на власну історію та її самостійне, незалежне бачення, а присвоєння державних нагород, відзнак чи звань – це суверенне право Президента України.

Образ С. Бандери як „злочинця" та „зрадника", який нібито співпрацював з нацистами, був повністю сфабрикований спецслужбами злочинного комуністичного режиму. Як можна звинувачувати С. Бандеру, який понад чотири роки свого життя (з серпня 1941 по грудень 1944-го) провів у нацистському концтаборі Заксенгавзен, двох братів якого вбили наглядачі у концтаборі Аушвіц. Решта членів родини С. Бандери, його батьки, сестри були фізично знищені, ув'язнені чи запроторені у заслання комуністичним режимом. Самого С. Бандеру в 1959 році було вбито аґентами КҐБ за наказом вищого керівництва колишнього СРСР.

Для українців С. Бандера є не просто одним з ідеологів та теоретиків української національно-визвольної революції, він став справжнім символом українського національно-визвольного руху XX ст. Невипадково, за результатами голосування у всеукраїнському проєкті „Великі українці", що проходив в 2008 році, С. Бандера зайняв третє місце серед видатних державних і політичних діячів, військових, художників, учених, спортсменів, релігійних діячів в українській історії.

На думку Народного Руху України, при виробленні пункту 20-го Резолюції Европейський парламент, на жаль, керувався необ'єктивною інформацією, що, зрештою, і спричинило дане непорозуміння. Більше того, новообраний Президент України Віктор Янукович, який далекий від ідеалів та принципів европейської демократії, може „прикритися" рішенням Европарляменту, щоб виправдати свій антиукраїнський крок із скасування Указу Президента України щодо С. Бандери.

Переконаний, що при формуванні своєї позиції стосовно тих чи інших питань української історії у майбутньому керівні органи ЕС враховуватимуть і українську точку зору, що ґрунтується на фактах, історичних документах та архівних даних.

У свою чергу, Народний Рух України, як найстарша національно-демократична політична сила України та партія, що належить до родини найбільшої та найвпливовішої політичної сили Европи – Европейської Народної партії, вважає за свій обов'язок донести позицію національно-демократичних сил України з даного питання до керівництва Европейського парламенту.

Користуючись нагодою, дозвольте запевнити Вас у своїй високій повазі.

Об'єдналися комуністи і підприємці

Іван Кириленко,
Бльок Юлії Тимошенко

КИЇВ. – Кандидатура Миколи Азарова на прем'єрство не викликала практично ні у кого сумнівів. Він був першим віце-прем'єром у першому уряді Віктора Януковича і його найближчим соратником по партії.

Що ж до міністра оборони, то коаліція мала намір призначити на цю посаду Олександра Кузьмука, однак В. Янукович запропонував колишнього командувача Військово-морських сил України Михайла Єжеля, який свого часу був радником у В. Януковича.

Міністром закордонних справ, як і передбачалося, став Костянтин Грищенко – голова зовнішньої політики у тіньовому уряді В. Януковича, який останнім часом працював Послом України в Росії. Раніше К. Грищенко був прихильником евроатлантичної інтеґрації, але потім змінив свої погляди.

Суперечливим, на думку експертів, було призначення, за квотою президента, голови Служби безпеки України Валерія Хорошковського. На чолі спецслужби не повинна бути людина, яка є великим підприємцем, володіє надпотужним медійним ресурсом. Але переважило тривале протистояння В. Хорошковського з тодішнім прем'єром Юлією Тимошенко зокрема, у газових і медійних питаннях.

Значні протести від опозиції пролунали у зв'язку з призначенням міністром освіти Дмитра Табачника, маючи на увазі його ворожр ставлення до поширення української мови.

Промовляючи до депутатів, новий прем'єр М. Азаров, традиційно скритикувавши попередній уряд Ю. Тимошенко, пообіцяв, що

(Закінчення на стор. 17)

Такий ось „новий“ уряд в Україні

Минулого тижня, 11 березня, створена з грубим порушенням Конституції України депутатська коаліція у Верховній Раді – реґіонали, комуністи і литвинівці – схвалила склад нового уряду, поданий Президентом Віктором Януковичем. Виглядає, мали рацію ті, що вбачали небезпеку саме в найближчому оточенні В. Януковича. Тепер видно, в чому ця небезпека полягає: по-перше, в тому, що члени цього уряду не відзначилися в минулому як авторитетні професіонали, а по-друге – майже ніхто з них не належить до національно свідомих людей. Ось деякі подробиці.

Прем'єр-міністер Микола Азаров, коли уряд очолював В. Янукович, був першим віце-прем'єром, міністром фінансів, головою Податкової адміністрації, і тодішнє придушення малого та середнього підприємництва непомірними податками дістало назву „азаровщини“.

Віце-прем'єром з гуманітарних питань став Володимир Семиноженко, який займав цей же пост за президентства Леоніда Кучми. Міністром економіки призначено Василя Цушка, який у попередньому уряді В. Януковича очолював Міністерство внутрішніх справ. До ділянки економіки ніколи не мав ніякого стосунку. Міністер юстиції – Олександер Лавринович, він уже тричі займав цю посаду, один раз – в уряді Анатолія Кінаха і двічі – в уряді В. Януковича. В політиці відомий як перекинчик: з Народного Руху перебіг до „Нашої України“ а звідти – до Партії Реґіонів. Міністром оборони затверджено не генерала Олександра Кузьмука, який вже керував цим міністерством за президентства Л. Кучми і якого, як активного реґіонала, багато-хто хотів знову бачити на цьому посту, а Михайла Єжеля – того самого адмірала, котрого Президент Л. Кучма у 2003 році звільнив з військової служби за незадовільний стан українських військових об'єктів у Криму.

Віце-прем'єром з силових питань призначено Володимира Совковича, колишнього, ще з часів СРСР, каґебіста, відтак – помічника Президента Л. Кучми, у Верховній Раді донедавна очолював комісію, котра намагався довести, що ніякого зумисного отруєння Віктора Ющенка не було, не було ніякого діоксину, а була просто несвіжа риба на вечерю.

Віце-прем'єром з питань реґіональної політики став Віктор Тихонов – той самий діяч, котрий головував на сумновідомому з'їзді сепаратистів у Сєвєродонецьку в листопаді 2004 року, котрі хотіли відірвати від Української держави східні і південні області.

Мабуть, найодіозніше призначення – це Дмитро Табачник на посаді міністра освіти і науки. Ще з часів, коли він керував Адміністрацією Президента Л. Кучми, цей політик виявив себе як відвертий ворог українства, української мови і культури. Не дивно, що відразу наступного дня парляментська фракція „За Україну!“ подала проєкт постанови про звільнення цього україножера.

Головою Служби безпеки став заступник проукраїнського голови СБУ Валентина Наливайченка Валерій Хорошковський, який у першому ж виступі перед депутатами сказав, що всю правду про минуле вже розсекречено й надалі архіви служби будуть знову закриті. А Президент В. Янукович негайно звільнив Володимира Вятровича з посади директора Департаменту архівів СБУ.

Найприйнятнішим членом нового уряду є міністер закордонних справ Костянин Грищенко, колишній Посол України у США, відтак Посол України в Москві. Дехто вважає, що це призначення – на догоду Москві. Ледве чи це так. Швидше за все, В. Янукович змушений мати відповідну людину для нормальних контактів з Заходом. К. Грищенко, на відміну від самого В. Януковича, – проти визнання Південної Осетії й Абхазії незалежними державами, а це свідчить про нього як про сильного дипломата і принципову людину.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: admin@svoboda– news.com
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 Fax: (973) 644-9510 e-mail: adukr@optonlinet.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: subscription@svoboda-news.com

БЕРЕЗЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

„Усе іде, але не все минає...“

Сьогодні, 19 березня, виповнюється 80 років від дня народження Ліни Костенко – однієї з найяскравіших поетичних зірок сучасної України. Навіть на тлі такого ідейно-естетичного феномену, яким було „шістдесятництво“, вона вирізнялася не лише художнім талантом, але й рідкісної сили характером, котрий підносив її понад тим світлим патріотичним поколінням і ставив на особливе місце в українській літературі XX ст.

Цю різницю в таланті і характері між нею й іншими відомими українськими письменниками добре відзначив Євген Маланюк, з великою увагою стежачи з американського еміґраційного берега за літературним процесом в дорогій для нього Україні.

Ось кілька рядків з його щоденникових записів, датованих днем 20 вересня 1966 року і присвячених творчості Л. Костенко: „... Навіть у Драча є нотки рабства, чи підсоснови. Навіть у інших. Навіть у Рильського. Навіть у Хвильового! Симоненко – це „лютий крик прозрілого раба“. А Ліна народжена вільною, як Зеров, Нарбут, Яновський, Антоненко, Бажан, Підмогильний. І тут є інша ціль: духовна суверенність. Україна в серцях і в мозку. І цього Ліні не вибачають“.

Пишучи ці слова, Є. Маланюк мав на увазі, очевидно, три перші збірочки віршів поетки – „Проміння землі“ (1957), „Вітрила“ (1958) і „Мандрівки серця“ (1961). Бо після них наступила багаторічна перерва: влада, усвідомивши, що у випадку з Л. Костенко має до діла з людиною непереборної сили духу, заборонила друкувати її нові твори, і це насильне мовчання тривало від 1961-го до 1977 року.

Як же у той самий час виходили книжки інших українських поетів, тих же славних шістдесятників? Діяла така нехитра метода ідеологічної данини радянській владі: перший вірш у кожній збірці обов'язково мав бути присвячений партії, Ленінові, „зореносній Москві“ і т. п. Цими так званими „програмними“ віршами видавці забезпечували себе від звинувачень в „ідейних збоченнях“. А далі у книжці йшли вже поезії вартісні, за які авторові не було соромно перед читачем тієї спраглої на правду доби.

Л. Костенко не написала жодного вірша на догоду владі чи партії, чи Москві. Жодного рядка, жодного слова. Але, разом з тим, її відраза до фальшу не була зумисне показною, її правда і її українськість знаходили органічне втілення в непідробній ліричній чистоті, в тому, чим поезія завжди відрізнялася від просто віршів і що робило поетку спадкоємницею найцінніших традицій української поезії минулих сторіч. Тому її твори мали такий особливий вплив і на читачів, і на інших поетів.

Наприклад, Василь Симоненко так відгукнувся про книжечку „Мандрівки серця“: „Її третя збірка має принципове значення. Уже самим фактом свого існування вона перекреслює ту тріскучу та плаксиву писанину деяких наших ліриків, що своїми утворами тільки захаращуть полиці книгарень та підривають довір'я читачів до сучасної поезії“.

Але вся без винятку творчість Л. Костенко має принципове значення. З'ява буквально кожної її збірки перетворювалося у свято, в загальноукраїнську подію. Такими небуденними подіями були її книжки „Над берегами вічної ріки“ (1977), „Неповторність“ (1980), „Сад нетанучих скульптур“ (1987), „Вибране“ (1989), не кажучи вже про історичні романи у віршах „Маруся Чурай“ (1979) і „Берестечко“ (1977-1985), котрих, хоч вони й виходили багатотисячними тиражами, нелегко було застати в книгарні.

Це не було перебільшенням – коли роман „Маруся Чурай“ критики назвали перлиною української поезії XX ст. Він був заслужено відзначений високою державною премією ім. Тараса Шевченка, проте ще більшою нагородою для всієї культурної громадськости України став сам цей твір, що з такою художньою силою і переконливістю перелляв життя леґендарної народної піснярки XVII ст. в русло реальної української історії.

До привабливої постаті Чураївни, зокрема до її пісні „Ой, не ходи, Грицю, та й на вечорниці“, зверталися десятки поетів, а самя пісня-баляда перекладена багатьма мовами, в тому числі й англійською, тобто сюжет цей в такій мірі загальновідомий, що нове слово про Марусю здавалося неможливим. А проте художня правда роману Л. Костенко така всепереможна, що леґендарна піснярка сприймається такою ж історичною особистістю, як і гетьман Богдан Хмельницький, бо й він

...дивував, безмірно дивував, –
що от скажи, яка дана їй сила,
щоб так співати, на такі слова!

А козак з Полтавського полку Іван Іскра в суді відчайдушно захищає її , бо ж...

Ця дівчина не просто так,
Маруся.
Це – голос наш. Це – пісня.
Це – душа.
Коли в похід виходила батава, –
її піснями плакала Полтава.
Що нам потрібно було на війні?
Шаблі, знамена і її пісні...

Поезія Л. Костенко дає справді рідкісне, як на наші часи, відчуття єдности, нерозривности нашого національного історичного процесу, відчуття непроминальности чогось найціннішого в нашому житті. „Усе іде, але не все минає над берегами вічної ріки“, – каже поетка у вірші „Сосновий ліс перебирає струни“, і знаємо, що цією вічною рікою є наша Україна.

Газета „День“ у зв'язку з 80-річчям видатної української поетки вмістила привітання її доньки, теж талановитої українки – Оксани Пахльовської: „Вітаємо Тебе – і нас, і всіх, хто Тебе любить, – з Днем, у який Ти прийшла у цей світ, щоб створити Твій світ...“. Приєднуємося до цих слів, бо світ поезії, створений Л. Костенко, додає світла, краси і правди до спільного нашого українського світу.

П. Ч.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

У селі Надичі будують церкву

Одна з парафіянок церкви Преображення Господнього в Денвері, Кольорадо, отримала прохання допомогти завершити будівництво храму в селі Надичі, Жовківського району, Львівської области.

Греко-католицька громада, яка є в селі дуже малочисельною, на превеликий жаль, мусіла залишити храм, який будували їхні батьки та діди, тому що православна громада зайняла церкву.

Щоб уникнути сварок та непорозумінь, люди вирішили збудувати каплицю Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії.

Надичі – невелике село, яке налічує 50 дворів. Дуже прикро, що громада не має храму. Богослуження відбуваються в каплиці, збудованій на кошти сільської громади.

Для майбутньої церкви виготовлено проєктно-архітектурну документацію, одержано земельну ділянку в центрі села. Влітку 2008 року закладено підвалини храму, а цього року плянується зведення стін.

Звертаємось до колишніх жителів села Надичі та усіх добрих людей з проханням допомоги завершити це добре діло наших братів-українців. Парох церкви о. Віталій Лупій, голова парафіяльної ради – Олег Оприск. Адреса: Церква Непорочного Зачаття, с. Надичі, Жовківського району, Львівської области, 80371 Ukraine.

Марія Фіґлус,
Денвер, Кольорадо

На допомогу українським дітям

Рада Стипендійного фонду ім. Ярослави Поповської у Перемишлі складає найщирішу подяку за всі пожертви, які до цього часу становили основу нашої статутної діяльности.

Фінансова підтримка добродіїв є цінним вкладом у виховання молодого покоління в Закерзонні.

Неодноразові пожертви допомагали дітям з бідних родин і віддалених місцевостей, в тому числі з Лемківщини, навчатись в українській школі, пізнавати рідну мову, історію та культуру.

Протягом 14 років існування Фонд ім. Я. Поповської допомагає учням з малозабезпечених сімей, доплачуючи до їхнього харчування, помешкання, лікування, доїзду до школи, а також виплачує нагороди для учнів „Шашкевичівки", які вирізняються успіхами в науці, спорті та художній діяльності.

Фонд допомагає також дітям дошкільного віку та студентам, фінансово підтримує інші форми діяльности школи ім. Маркіяна Шашкевича в Перемишлі, зокрема учнівські музичні і танцювальні колективи, працю Товариства „Український народний дім" у Перемишлі, дбає про належний вигляд цвинтаря воїнів Української Народної Республіки і Української Повстанської Армії в Пикуличах тощо.

Ваші можливі пожертви просимо надсилати на адресу: Ukrainski Dom Narodowy, ul. Kosciuszki 5, 37-700 Przemysl, Poland.

Андрій Чорний,
Іван Беднарський,
Перемишль, Польща

Доля України турбує читачів

В Україні закінчилася кампанія з виборів нового президента, але у редакційній пошті не бракує клистів з цієї теми.

Людмила Шанта з Торонто, Канада, пише, що Помаранчева революція сталася тому, що люди молилися за Україну, а потім заспокоїлися і вже не було молитов за Президента Віктора Ющенка. Вона закликає молитися за нового президента і його оточення, щоб Господь керував їхніми думками для добра народу і держави.

Голова Запорізького об'єднання Всеукраїнського товариства „Просвіта" ім. Тараса Шевченка **Олег Ткаченко** надіслав доповідь на зборах з нагоди 20-річчя об'єднання, у якій зокрема зазначено, що „Просвіта" діяла тут ще з 1916 року, потім була змушена припинити свою діяльність і відновилася у 1989 році. Тепер з'явилася нова загроза українській мові і просвітяни покликані стати на захист конституційних ґарантій державній мові.

Олександер Багнівський з Екларту, Індіяна, якому саме виповнюється 83 роки, пише, що його тривожать „сумні новини з України". У своєму листі він застерігає: „Сьогоднішня Москва гірша за радянську, коли були хоч радянські республіки, а тепер усюди „єдина і неділима велика Росія", як було у часи царів".

Богдан Корчмарик з Форт-Лаудердейл, Фльорида, на численних прикладах доводить, що газети не мають рації, коли пишуть про проголошення незалежности України, бо насправді у 1991 році сталося її відновлення.

Юрій Щербак з Павлограду, Дніпропетровська область, пише: „Усі ми є громадянами держави Україна і проживаємо на землях, які народили український етнос, котрий необхідно зберегти і відродити, тому ми зобов'язані знати мову корінного етносу, його звичаї і традиції, шанувати його культуру, знати його історію".

Стефан Палилик з Ґлен-Спею, Ню-Йорк, пише: „Вибори закінчилися трагічно. Після виборів почалися жалі та нарікання на всіх і на все. Історія повторюється: коли гетьмани билися за булави (навіть рідні брати), вороги загарбували і нищили Україну". У листі С. Палилик пише також про Альманах УНСоюзу на 2010 рік: „Надзвичайно цікаві наукові статті про мову та історичні події висококваліфікованих авторів, Хто ще не замовив альманах, зробіть це – не пошкодуєте".

Надіслав вірш „Перспективи" **Іван Сірко** з Мишиґену, у якому він пише:

Чи ви бачили таке?
Президент наш новий
Давав перше інтерв'ю
На російській мові.
Там чужинців, пам'ятаю,
Ще не обирали.
Україна – не Росія,
Ще при Кучмі знали.

Василь Дудка з Гамільтону, Канада, у вірші „Ведмідь" пише про Ярослава Мудрого:

Коли дочку – принцесу Анну
До Франції за короля віддав,
То Біблію, за нею дану
Він зятеві подарував.
Коли вже короля не стало,
За королеву Анну мали
Й кого б пізніш не обирали,
На Біблії тій присягали...

Д-р Юрій Ковалів зі Львова у статті „Цікаві особистості зі Львова" розповів про Заслужену артистку України Лесю Боровець – справжню львів'янку, яка закінчила Львівську консерваторію ім. Миколи Лисенка і разом з чоловіком – музикантом і композитором Ростиславом Демчишиним успішно виступає на сцені.

Друга особистість – Мирослав Цюпак, рідкісне поєднання висококваліфікованого лікаря і доброго співака. Він став солістом вокально-інструментального ансамблю „Арніка" ще у медичному університеті. М. Цюпак – лавреат Міжнародного конкурсу „Золота трембіта" і неодноразовий переможець обласних і міських конкурсів пісні.

Ю. Ковалів пише: „Виникло запитання: чому про таких особистостей мало знають поза межами України? Даною публікацією я хотів дещо заповнити цю прогалину, пам'ятаючи, що „Слова відлітають, написане залишається".

Заспівали бандури в Казахстані

Завдяки Раді оборони і допомоги Україні Українського Конгресового Комітету Америки, яку очолює Іван Буртик, нам вдалося здійснити основну частину проєкту „Спів бандури ожив в Казахстані".

Започаткувана у 1992 році в Павлодарі українська громада здійснила низку проєктів з відродження української мови, культури, звичаїв та традицій українського народу. Маємо чотири парафії Української Греко-Католицької Церкви і храм у Павлодарі, діють мистецькі українські колективи, недільна школа, випускаємо протягом 15 років радіопрограму „Українська родина", є спортові команди.

Грає Галина Підлипна.

Усі ці роки ми леліяли мрію про школу гри на бандурі. Але брак бандур і фахівця-бандуриста не давали можливости здійснити цей задум. Допомогли українці з Америки. Чотири з восьми бандур, які ми маємо, були привезені з-за океану.

Оживила спів цих бандур надзвичайно талановита учителька, уродженка Галичини Галина Підлипна, яка відгукнулася на наше прохання, приїхала у квітні 2009 року і протягом трьох місяців творила школу гри на бандурі. У жовтні минулого року вона вдруге приїхала до Павлодару, щоб завершити розпочатий проєкт.

Вислідом цієї праці стало народження школи гри на бандурі, де навчаються понад 20 дітей. Молода вчителька навчила їх співати багато чарівних українських народних та ліричних пісень. На базі школи створено молодіжний вокально-інструментальний ансамбль бандуристів „Чарівні струни" та вокальний гурт „Чорнобривці". Навколо бандури і талановитої вчительки згуртувалося понад 35 представників молодих українців.

Концерти цих колективів уже стали надзвичайно популярними серед населення Казахстану в столиці Астані і Семипалатинську.

Після Великодня будемо проводжати додому Г. Підлипну. У нас, на жаль, немає фондів на її подальше утримання, та й нових інструментів не можемо придбати – на 18 виконавців є лише вісім бандур.

Звертання по допомогу до провідників України були марні. Прикро, що так діють державні чинники, які мали б підтримувати розвиток української культури за кордоном.

Михайло Парипса,
голова Асоціяції
„Українці Казахстану"
Павлодар, Казахстан

Ансамбль бандуристів „Чарівні струни" з Павлодару, Казахстан.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Громадський чин членів УНСоюзу

ВОТЕРВЛІТ, Ню-Йорк. – Члени Братства св. о. Миколая – 13-ий Відділ УНСоюзу 9 березня зібралися біля пам’ятника Тарасові Шевченкові в сусідному місті Трой, щоб після зими почистити місце, де від 1988 року стоїть пам’ятник Кобзареві. На фото (зліва): Славко Тисяк, Микола Філь,Тарас Мищук, Борис Матвіїв та Роман Поворосник.

Микола Філь,
секретар 13-го Відділу УНСоюзу

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
оголошує
ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ ТА НАГОРОД
студіюючій молоді
тільки членам УНСоюзу на академічний рік 2010-2011
Програма братських послуг для студентів, членів УНСоюзу, включає два види грошевих нагород:

ЗВИЧАЙНІ НАГОРОДИ УНСоюзу-приділені залежно від року навчання студента.
ОСОБЛИВІ СТИПЕНДІЇ - шість до дев’яти стипендій спеціяльного призначення: *Йосипа і Дори Ґаландюк,* пам'яті *Марії, Дмитра і Ольги Яросевичів, Віри Станґль, Йосипа Волька* і стипендія Блакстону, заснована корпорацією Українського Народного Дому в Блакстоні, Масачусетс.

- Стипендії і нагороди надаються тільки для “UNDERGRADUATE” студентів акредитованих коледжів та університетів, які студіюють для одержання першого ступеня, бакалявра і для випускників середніх шкіл, які поступають до коледжів чи університетів.
- Прохання про надання стипендії чи нагороди приймаються від студентів, які на 1-ше червня, року в якому складають аплікацію, є АКТИВНИМИ ЧЛЕНАМИ *УНСоюзу* принаймі ДВА РОКИ.
- Аплікацію, з вимаганими додатками треба надіслати до Головної Канцелярії УНС в ОДНОМУ КОНВЕРТІ, датованому не пізніше, як 1-го червня 2010 р.
- Конверти датовані пізніше, неправильно заповнені аплікації або брак додатків до аплікації, автоматично дискваліфікують студента.
- За подальшими інформаціями і аплікаціями на стипендії УНСоюзу зайдіть на нашу інтернет-сторінку **www.unamember.com**/membership benefits.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION INC.,
SCHOLARSHIP COMMITTEE
2200 Rt. 10, P.O.Box 280
Parsippany, NJ 07054
Please send me an application for the **2010-2011** academic year.
(Please print or type)

NAME____
ADDRESS_____________________________________
CITY____________________ STATE__________ZIP CODE__________
TEL__________________ E-MAIL ____________________________
Web____________________ am a member of UNA BRANCH #__________.

Нові члени УНСоюзу

Макар Сай, син Марії та Володимира Саїв з Ветерсфілду, Конектикат, — новий член 277-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся і дідусь Галина та Юрій Саї.

Лев-Юрій Палант, син Тамари Штик і Жака Паранта з Монреалю, Канада, — новий член 465-го Відділу УНСоюзу. Маленького Лева-Юрія забезпечив Євген Осідач.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Щорічний баль дебютанток відбувся у Вашінґтоні

Дебютантки і ескорти (зліва): Алекс Моско і Ліда-Марія Чопівська-Бенсон, Орест Майкл і Марія Гевко, Зенон Сміт і Андрея-Богдана Гетьманська, Дмитро Дейчаківський і Юліана-Єлисавета Романюк, Ерко Палидович і Александра-Христина Чопівська, Андрій Зварич і Лариса-Слава Шишка, Ерік Сопко і Тетяна Колибабюк.

ВАШІНҐТОН. – 13 лютого українська громада зібралася на традиційне посвячення юних дівчат в дорослість – Баль дебютанток. Цього року баль організувала Школа українознавства ім. Тараса Шевченка, зокрема комітет на чолі з Богданом Шевчиком, який працював скарбником школи протягом минулих трьох років, та Олегом Волошиним, який вже кілька років займається організацією таких вечорів.

Бенкетна заля готелю „L'Enfant Plaza" була повністю заповнена. На свято прибуло понад 400 гостей, серед яких було сім дебютанток з ескортами, їхні родини, друзі, члени української громади.

За традицією, формальна частина свята почалася молитвою, яку провели священики українських церков Вашінґтону оо. Роберт Гитченс, Тарас Лончина та Василь Харук.

Кульмінаційним моментом було представлення дебютанток. Щасливі дівчата в білих сукнях з букетами червоних троянд в супроводі гордих батьків обходили залю, вітаючи гостей чарівними усмішками, а ведучі Галина Волошина та Роман Понось називали їх.

Це були Марія Гевко – донька Марґарити та Івана Гевків, активна пластунка, капітан шкільної команди з гокею на траві; Андрея-Богдана Гетьманська – донька Ванеси та Богдана Гетьманських, підполковників Армії США у відставці, досконала клярнетистка та тенісистка, член шкільного клюбу „Христос в акції"; Тетяна Колибабюк – донька Юлії та Ореста Колибабюків, двічі делеґат до студентської організації Об'єднаних Націй в Гаазі, досконала спортсменка; Юліяна-Єлисавета Романюк – донька Юлії та св. п. Дмитра Романюків, пластунка, член Клюбу змішаних культур, досконала спортовка; Александра- Христина Чопівська – донька Анни та д-ра Петра Чопівських, активна пластунка, капітан шкільної баскетбольної команди; Ліда-Марія Чопівська-Бенсон – донька Лідії Чопівської-Бенсон та д-ра Рандала Бенсона, учасниця майстерні українського танцю „Сизокрилі", сертифікована акваланґістка, стипендіятка „AP" та „National Merit"; Лариса-Слава Шишка – донька Юлі Федик та Степана-Лева Шишків, капітана Військово-морських сил США у відставці, активна пластунка, досконала співачка – член Національного музичного почесного товариства „Tri-M", учасниця Европейського молодіжного симпозіюму з наукових досліджень.

Після урочистого представлення дебютантки затанцювали вальс з батьками та ескортами. Гості, милуючись граціозністю танцю, обмінювалиcь враженнями, знайомились з сусідами за столами. Незадовго почалась елеґантна вечеря.

Оркестра „Грім" з Ню-Йорку заграла запальну українську польку, і гості закружляли у танці. Дебютантки показали гостям темпераментні українські коломийку та гопак.

Серед присутніх були члени українського танцювального ансамблю „Сизокрилі" з Ню-Йорку та місцевого ансамблю „Фантазія", а також художні керівники обох ансамблів Аня Богачевська-Лонкевич та Лев Івашко.

Фонди прибутку від балю підуть на утримання Школи українознавства, яка завдяки цьому зможе не підвищувати платень за навчання в наступному році. Частину зароблених фондів плянується вкласти в новий проєкт шкільної електронної бібліотеки.

Олена Шевченко, Степан Шишка

Вечорниці „Червоної Калини"

ПЕРЛ-РІВЕР, Ню-Йорк. – Цьогорічні вечорниці „Червоної Калини" відбулися 13 лютого у мальовничому „Перл Рівер готелі". Під час коктейлю під звуки фортепіяна у виконанні Славка Косова гості приємно проводили час.

При відкритті бенкету ведучий програмою Орест Кебало представив почесних гостей – Постійного Представника України в ООН Посла Юрія Сергеєва з дружиною Наталією, Генерального консула України в Ню-Йорку Сергія Погорельцева з дружиною Світланою, Посла Валерія Кучинського з дружиною Аллою, а також діловий комітет вечорниць, в складі якого Ігор Сохан – голова, Оля і Ярко Ставничі, Андрій Косович, Роман Савицький, Юрій Яримович, О. і Марта Кебали, Оля Ставнича, Марійка Сохан-Тимець, яким допомагали Богдан Тимець і Олег Сохан.

Деякі учасники вечорниць „Червоної Калини". Фото: Марта Кебало

Славко Косів при фортепіяні.

Подружжя Лариса Маґун і д-р Осип Гурин на вечорницях.

Були представлені дебютантки балю Товариства інженерів з Філядельфії – Ореста Бородієвич з ескортом Андрієм Роїком, Христина Купіха в супроводі Михайла Гопки та Діяна Розумів з ескортом Ростиславом Букачевським. Дебютантки виконали формальний уклін і, разом з ескортами, дебютантський вальс.

Другою приємною точкою вечорниць був виступ ансамблю „Сизокрилі", котрий прибув разом із мистецьким керівником Орляндом Паґаном. Адя Ганкевич, Софія Панич, Леся Гентиш, Микола Кобрин, Артем Деркач і Алекс Копчик виконали танґо хореографії Роми Прийми-Богачевської до мелодії „Червона рута".

Гості бавилися під звуки оркестр „Темпо" та „Луна" в товаристві приятелів. Між гостями була дебютантська пара з 1972 року – Лариса Маґун і д-р Осип Гурин, які недавно відзначили 35-ліття їхнього подружжя.

Наступні вечорниці відбудуться 15 січня 2011 року в цьому ж готелі.

Марта Кебало

В пам’ять про Героїв Крут

ДЖЕРЗІ-СИТІ, Ню-Джрзі. – 14 лютого у церкві свв. Петра і Павла, з ініціятиви місцевого осередку Спілки Української Молоді ім. Лесі Українки, парох церкви – о. Василь Путера відслужив Панахиду за молодих українських героїв, які загинули у 1918 році біля станції Крути.

Після Панахиди сумівці в одностроях маршем зійшли у церковну залю, де дружинниця Аня Блажейовська провела урочистий апель. З словом до сумівців звернулася голова осередку Оксана Бартків, яка наголосила, що вшанування пам’яті героїв відбувається на підтвердження великої любови київських студентів до українського народу. О. Бартків попросила хвилиною мовчання вшанувати память полеглих.

Після апелю заступник голови осередку СУМ Зенон Галькович виголосив доповідь про героїзм молоді, а Мирося Греб зачитала імена тих, які не зреклися своєї віри та любові і були розстріляні. Вони співали український гимн до останнього подиху.

Мар’яна Николин прочитала вірш Павла Тичини „Пам’яті 30“, а сумівці заспівали пісні, присвячені цій даті.

Оксана Бартків

Під час Панахиди в церкві свв. Петра і Павла в Джерзі-Си余, Ню-Джерзі. *Фото: Оксана Бартків*

Осередок Спілки Української Молоді ім. Лесі Українки в Джерзі-Ситі під час виступу. Фото: Василь Николин

Нова адреса Генконсульства в Торонто

Генеральне консульство України в Торонто змінило адресу. Нова адреса: 2275 Lake Shore Blvd. W. Etobicoke ON, M8V 3Y3 Canada. Тел.: (416) 763-3114, факс.: (416) 763-2323.

Електронна пошта: gc_cat@mfa.gov.ua. Інтернет-сторінка: www. ukrconsulate.com

Катерина Навроцька,
помічник
Генерального консула

VIII світовий злет дружинників СУМ в Канаді

Владика Кен Новаківський серед учасників VIII світового злету дружинників Спілки Української Молоді в Канаді.
Фото: Дем'ян Панчук

ВАНКУВЕР, Канада. – VIII світовий злет дружинників Спілки Української Молоді (СУМ) відбувся у Ванкувері 12-21 лютого з нагоди XXI Зимових Олімпійських ігор.

У злеті брало участь 56 дружинників з Канади, Австралії, США і Німеччини. До команди злету увійшли Степан Дума – комендант, Стефан Головка, Ліда Єндрієвська, Оляна Ґрод, Наталя Гуцул, Дем'ян Панчук.

Впродовж 10 днів учасники злету зустрічалися, знайомилися, обговорювали спільні проблеми, разом вболівали за українську спортивну команду й поодиноких змагунів, спілкувалися з місцевою українською громадою та оглядали місто.

Головною метою було обговення діяльности та розвитку дружинницької праці на світовому і крайовому рівнях.

На сесії про Союз українських студентів Канади (СУСК) Марко Якута і Зенон Чиж закликали всіх студентів згуртуватися і активно включитися в працю українських студентських клюбів в їхніх університетах.

Дружинники зустрілися з Ольгою Котелко, українсько-канадською спортсменкою, яка на 90-му році життя несла олімпійський смолоскип перед офіційним відкриттям Олімпіяди у Ванкувері. О. Котелко здобула понад 600 медалів і встановила канадські й світові рекорди з легкої атлетики.

Учасники злету познайомилися зі Степаном Петелицьким, який розповів про участь у підпільній діяльності Організації Українських Націоналістів у 1940-их роках, поділився своїми споминами про ув'язнення у концтаборі Освенцім. На пам'ять про зустріч кожен учасник отримав електронну копію спогадів С. Петелицького „До Освенціму за Україну".

Почесний консул України в Британській Колюмбії Любомир Гуцуляк і міністер України у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко привітали учасників злету.

Мирослава Підгірна, голова Світової управи СУМ, звітувала про працю прави.

Закриття злету відбулося 21 лютого в Українському домі після Служби Божої в Українській католицькій церкві Покрови Пресвятої Богородиці. Єпарх Ню-Вестмінстерський для українців-католиків у Британській Колюмбії та Юконі Кен Новаківський поблагословив учасників злету, заохотив їх повернутися до Ванкуверу.

Павло Ґрод, голова Конґресу Українців Канади, привітав дружинників і закликав присутніх сумівців займати провідні ролі в їхніх українських громадах. Також українська громада Ванкуверу щиро попрощалася з сумівцями.

С. Дума відзначив Володимира Заваделя, Анатолія Цяцьку, Александру Цяцьку і Лігу українських католицьких жінок за їхню допомогу протягом злету та подякував учасникам за їхню співпрацю, витривалість, терпеливість і ентузіязм.

Оляна Ґрод

Команда злету (зліва): Стефан Головка, Степан Дума, Мирослава Підгірна, Ліда Єндрієвська, Оляна Ґрод, Наталя Гуцул.

Зустріч на злеті (зліва): Андрій Дума, Степан Дума, міністер Юрій Павленко, Оляна Ґрод, Ліда Єндрієвська.

Учасники злету на Олімпійських іграх.

Кредитівка „Самопоміч” закликає до Юнацького ощадного клюбу

Учасники Юнацького ощадного клюбу Кредитівки „Самопоміч”.

ЧИКАҐО. – Кілька років тому Українсько-американська федеральна кредитова спілка „Самопоміч” започаткувала Юнацький ощадний клюб, учасниками якого є діти віком до 18 років, яким батьки відкрили рахунок у кредитівці, та школярі шкіл українознавства в Чикаґо й Ню-Джерзі.

Дитина може робити власні заощадження, збираючи гроші, подаровані дорослими на день народження, на честь закінчення навчального року тощо. Гроші можна вкласти на власний рахунок, а в нагороду від Юнацького ощадного клюбу кредитівки отримати подарунок.

Кредитівка впродовж року проводить льотереї, в яких беруть участь всі учасники віком до 18 років, що належать до клюбу і кваліфікуються згідно з відповідними правилами.

Чергова льотерія закінчилася в січні, було розіграно 24 нагороди. Наступна чекає на своїх переможців в кінці навчального року.

Подвійною винагородою користуються учні шкіл українознавства, які своєю участю у клюбі також допомагають своїй школі. В кінці навчального року кредитівка надає школам фінансову допомогу, а учням – додаткові подарунки: наплечники, шкільне приладдя тощо.

Учасниками льотерії є також діти, які не належать до українознавчих шкіл. Кожна філія кредитівки щедро нагороджує своїх наймолодших членів.

За докладнішою інформацією можна звернутися до директора школи, працівників кредитівки „Самопоміч“ або написати до „Самопомочі” на адресу: students@selfreliance.com.

Інформацію можна також отримати на веб-сторінці кредитівки: www.selfreliance.com.

Прес-служба Кредитівки „Самопоміч”

Таємні...

(Закінчення зі стор. 5)

Опісля розслідування припинилося. В. Романовича вбило невідоме авто на Кіпрі. У квітні 2003 року С. Юшенкова застрелили біля його будинку. Через три місяці за загадкових обставин загинув ще один член комісії С. Юшенкова. 7 жовтня 2006 року застрелили обізнану в цій справі Ганну Політковську (дівоче прізвище – Мазепа). В листопаді 2006 року був отруєний О. Литвиненко.

У жовтні 2003 року було призначено суд над дев’ятьма звинуваченими у вибухах в Москві і Волґодонську (серед них не було жодного чеченця), але п’ятьох з них вже не було серед живих, двоє перебували в розшуку. Двох інших судили на закритому засіданні і судову справу засекретили на 75 років.

У світі, який був стривожений терактами в США, повірили заявам ФСБ про чеченських терористів. Тільки Джон МакКейн у 2003 році заявив у Конґресі США, що є відомості, котрі заслуговують на довіру, що до вибухів причетна російська ФСБ. Але на його заяву не звернули уваги.

Відбувся пластовий лещетарський табір

ҐЛЕНС-ФОЛС, Ню-Йорк. – 25-31 грудня 2009 року відбувся 63-ий пластовий лещетарський табір, який організовує курінь „Бурлаки“. З різних кутків США прибули до готелю „Лендмарк“ 82 пластуни. Досвідчений комендант Андрій Галяревич мав надійних заступників – Данила Захарчука,Лісу Мілянич-Микиту, спритнихбунчужних Андрія Микиту, Романа Ганкевича та відповідальну писарку Аню Яськів.

Щодня після сніданку пластуни автобусами їхали на гору, де для кожного лещетаря знаходився принагідний терен. Польову лікарську канцелярію тримав Роман Білинський, який служить неврологом у Збройних силах США.

По полудні була нагода на вільне лещетування. Опісля поверталися до табору. Увечорі програма включала інші заняття. Треба було вибирати ім’я гуртків („Файні фоки“, „Пухнасті “, „Лявіни“) та ім’я табору – на цю тему була не одна дискусія. Остаточно вирішили, що табір буде називатися „Те, що вона сказала“. Для розгадки цього імені треба подивитися популярну телевізійну програму „Офіс“.

Іншого вечора проводили традиційний конкурс будови зі снігу. За виміряний час кожна група мала збудувати будь-який об’єкт зі снігу і включити його у вигадану інсценізацію. З’явилися велетенські черевики, миші та ведмеді. Суддям припало незавидне завдання вирішити, котрий експонат найкращий. Остаточно призначили всім 10 групам першу нагороду.

Ще цікавішим був конкурс „Український ідол“ на зразок шалено популярної телевізійної програми. Особливо вдало виступили „Файні фоки“ та „Хлопці з східнього боку“.

До табору прибували і гості: о. Маріян Костик з Амстердаму, Ню-Йорк, відслужив Службу Божу, св. о. Миколай обдарував кожного, Крайова Пластова Старшина (КПС) вислала своїх представників Петра Ставничого – голову КПС, та Олеся Лабуньку – голову Крайової таборової комісії.

За успішне проведення лещетарських таборах понад 60 років „Ватага бурлаків“ одержала Грамоту признання з нагоди 55-ої річниці першого лещетарського табору для пластового юнацтва у 1954 році.

Юрій Данилів невпинно дбав, щоб приміщення, транспорт і квитки на витяги були відповідні. Одноднівки-адресарі готував Андрій Зварич при допомозі Марти Кернз. Таборову відзнаку, взір на таборові сорочки, поштівку та посвідку про відбуття табору проєктував незамінний Орест Слупчинський (Ґоґо).

Настало закриття табору. При його оцінці перше місце посів гурток „Хлопці з східнього боку“, друге місце – гурток „Щасливі тринадцятки“.

Четверте пластове відзначення було надане пластунам Андрієві Лазірковi, Іванці Мисило, Лесі Верзол і Софійці Захарчук. Лікар Р. Білинський одержав підвищення на ступінь пластуна-сеньйора довір’я. Разом всі заспівали бурлацьку пісню, помолилися і попрямували додому, щоб знову зібратися наступної зими. Майже 400 фотографій з табору є на сторінці інтернету www.bltabir.org.

Юрій Яськів

Учасники пластового лещетарського табору.

ЦІКАВЕ І ПРИЄМНЕ

Україна на картах

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – Випущено перше видання українських історичних гральних карт, яке стало результатом співпраці української компанії „Час-Пік“ (Львів) та австрійської компанії „Wiener Spielkartenfabrik Ferd. Piatnik & Sohne“ (Відень). Для створення персонажів карт використані художні образи видатних постатей української історії – гетьманів України, відомих українських жінок та діячів національно-визвольної боротьби.

Зокрема зображені гетьмани України Петро Сагайдачний (1570-1622); Богдан Хмельницький (1595-1657); Петро Дорошенко (1627-1698); Іван Мазепа (1640-1709).

Українські історичні постаті на гральних картах – Анна Ярославна та Іван Богун.

Є на картах відомі українські жінки. Це – княгиня Ольга (925-969), яка увійшла в історію як одна з засновниць давньої Руської держави, була першою княгинею-християнкою, яка сприяла поширенню християнства на Русі; Гальшка Гулевичівна (1577-1642), яка була серед засновників Києво-Могилянської академії і передала свою садибу на Подолі в Києві для заснування монастиря, шпиталю та школи для українських дітей усіх станів; Анна Ярославна (1024-1075) – донька великого князя Ярослава Мудрого, була реґентом Франції при малолітньому синові-королеві Філіпові І; Роксолана (Анастасія Лісовська) (1506-1558) – дружина османського султана Сулеймана Розкішного, українська жінка, яка зуміла своєю вдачею, розумом та вродою підкорити чуже оточення.

Зображені діячі визвольної боротьби українського народу: Максим Залізняк – запорізький козак, керівник селянської війни 1768 року на Правобережній Україні, герой боротьби за народність і віру; Іван Ґонта (?-1768) – один з головних діячів гайдамацького повстання 1768 року, який став на сторону народу, його прав, віри і національности, принісши у жертву свою кар’єру і соціяльне положення; Максим Кривоніс (?-1648), відомий як талановитий організатор селянських мас у їхній боротьбі за визволення, найпопулярніший повстанський ватажок; Іван Богун (?-1664) – представник української знаті, керівник визвольної боротьби українського народу.

Ошатна скринька для карт.

На одній з карт є козак Мамай – найпопулярніший в Україні за часів козацтва фольклорний герой, який став прототипом „джокера“ в колоді українських карт.

При оформленні зворотньої сторони карт використані геральдичні знаки гетьманів України П. Сагайдачного, Б. Хмельницького, П. Дорошенка, І. Мазепи. Дві колоди карт вкладені в ошатну скриньку, на якій відтворено картину Іллі Рєпіна „Запорожці пишуть листа турецькому султанові“.

З питання придбання карт можна звернутися до компанії „Час-Пік“ у Львові. Тел.: (380-32) 230-0888. Сторінка в Інтернеті www.chaspik.lviv.ua.

Валентина Каплун

УКРАЇНА І СВІТ

Візита кардинала Теодора МакКарика до Львова

ЛЬВІВ. – 6 березня Український Католицький Університет (УКУ) відвідав кардинал-емерит Теодор-Едґар МакКарик, в минулому – Архиєпископ Вашінґтону. У 1992-1997 роках за дорученням Конференції католицьких єпископів Америки він був головою Комісії допомоги Церквам Центральної та Східньої Европи.

Під час візити до УКУ його супроводжували керівник Бюра допомоги Церквам Центральної та Східньої Европи о. Джеймс Маккен та Патрік Марк, виконавчий директор цієї ж організації. Під час зустрічі перший проректор д-р Тарас Добко ознайомив кардинала з напрямками діяльности університету. Гість побував на місці будівництва нового студентського містечка поблизу Стрийського парку, оглянув корпус філософсько-богословського факультету УКУ. Кардинал сказав: „Це дуже важливий навчальний центр. Я маю надію, що він буде служити не лише людям в Україні, а й в інших країнах світу".

Цього ж дня гості побували в Семінарії св. Духу Львівської архиєпархії Української Греко-Католицької Церкви. Зустріч з семінаристами розпочав хор, який виконав літургійний піснеспів: „Будь, ім'я Господнє, благословенно". Вражений співом, довершеною гармонією голосів, гість сказав: „В українському храмі спів є благословенням, тому на Богослужіннях у ваших церквах можна чути, як співають янголи".

Продовжуючи бесіду з студентами семінарії, гість зауважив, що богословське навчання має два аспекти – вчитися самим і вміти навчати інших. Кардинал закликав семінаристів вчитися кожен день і до кінця днів своїх. Він зауважив, що є священиком вже 52 роки, але досі прагне здобувати нові знання. Візита високого гостя тривала до 10 березня. 8 березня він відвідав столицю України.

Петро Дідула

Д-р Тарас Добко (праворуч) вітає Теодора-Едґара кардинала-емерита МакКарика у Львівському Католицькому Університеті.

Вшанували пам'ять Романа Шухевича

Пам'ятник Романові Шухевичеві в селі Заболотівка на Тернопіллі.

ТЕРНОПІЛЬ. – 5 березня 60-ліття з дня загибелі Головного командира Української Повстанської Армії Героя України Романа Шухевича широко вшанували на Тернопіллі. Квіти від влади та громадськости лягли до пам'ятника Р. Шухевичеві в селі Заболотівка, де у 1945 році був командний пункт генерала. Торік біля сільської школи встановили погруддя повстанського командира.

На Театральному майдані в обласному центрі Українська скавтська організація Пласт, Спілка Української Молоді, „Обереги", Молодіжний націоналістичний конґрес, „Молода „Просвіта" та інші громадські структури провели акцію „Фото з генералом". Майже 180 осіб зфотографувалися біля зображення Р. Шухевича й отримали пам'ятний значок.

Панахиду відслужили у Бережанах, у церкві св. Трійці. В краєзнавчому музеї відбулася зустріч з донькою генерала – Марією Шухевич, а у історико-меморіяльному музеї політв'язнів урочисто відкрили меморіяльну кімнату Героя України. У обласному архіві відкрили документально-книжкову виставку.

Микола Шот

Не забули, пом’янули незлим, тихим словом

Українці і громадськість світу відзначили різними імпрезами 196-ту річницю від дня народження Тараса Шевченка. Нижче вміщено кілька повідомлень про ці події.

Шевченкова естафета шляхами митця

Шевченківську естафету передають від Корця до Радивилова заступник голови Корецької районної адміністрації Ігор Хоменчук і заступник голови Корецької районної ради Світлана Яковець (в центрі) в присутності працівників бібліотек (зліва) Людмили Войтишиної, Тетяни Соботюк і Вікторії Кулінської. Фото: Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – У переддень шевченківських свят почалося передання Кобзаревої естафети від району до району области в пам’ять про перебування у 1846 році Тараса Шевченка на Волині, де молодий художник та етнограф за завданням Київської археографічної комісії замальовував культурно-історичні пам’ятки краю. Історичний маршрут його подорожі заохотив шанувальників поета до символічного заходу – щорічної Шевченківської естафети.

Цьогорічним її центром вибрано древнє місто Корець, до якого рік тому естафета перейшла від селища Гоща. З цієї нагоди відбулося літературно-мистецьке свято у районній центральній бібліотеці, яка розташована у колишньому графському приміщенні, де зупинявся Т. Шевченко задля того, щоб змалювати руїни старого корецького замку.

Участь у святі взяла делеґація обласної організації Національної спілки письменників України. Кобзареві твори виконав Заслужений артист України Олексій Заворотній.

Євген Цимбалюк

Шевченківські читання на міській площі

ЛОХВИЦЯ, Полтавська область. – 9 березня на центральній площі міста активісти районної організації Всеукраїнського об’єднання (ВО) „Свобода“ провели Шевченківські читання біля пам’ятника Тарасові Шевченкові, який було встановлено їхніми зусиллями 4 грудня 2009 року. Перші у Лохвиці читання відкрив голова районної організації ВО „Свобода“ Олександер Панченко.

Прес-служба обласної організації ВО „Свобода“

УВУ вшанував Тараса Шевченка

МЮНХЕН. – 5 березня Український Вільний Університет (УВУ) провів академічний акт вшанування 196-ої річниці від дня народження Тараса Шевченка у конференційній залі Культурного центру Мюнхену.

Святкову академію відкрила докторантка УВУ, піяністка Алла Боборикіна. У її виконанні прозвучала „Одинадцята українська думка-шумка” Михайла Завадського.

Ректор університету Іван Мигул окреслив у своєму вступному слові традицію Шевченкових роковин в УВУ і представив доповідача – д-ра Джованну Броджі, професора Мілянського університету, голову Італійської асоціяції україністів.

Дж. Броджі виголосила німецькою мовою головну доповідь на святі на тему „Історія й алегорія у поемі „Великий льох” Т. Шевченка”. Вона охарактеризувала місце цієї поеми у творчості Т. Шевченка, представивши її поетологічну структуру та символічно-алегоричне значення. Під час доповіді наводилися цитати українomовного оригіналу та його німецького перекладу.

Докторантка УВУ Оксана Нойбавер прочитала поезії Т. Шевченка „Лілея” та „Минають дні, минають ночі”.

На святі прозвучали чотири пісні на слова Т. Шевченка у музичному аранжуванні Кирила Стеценка – „Єсть на світі доля”, „Ой, джиґунеджиґуне”, „Думи мої” та „Вітре буйний”. Їх виконали оперні співаки Надія Бойко (сопрано) і Петро Бойко (баритон). Вони завершили вечір виконаням Шевченкового „Заповіту”.

Вшанування Шевченкових роковин окремою академією стало вдалим продовженням традицій УВУ, який відзначатиме у 2011 році своє 90-річчя. Подібні урочистості були започатковані 17 січня 1921 року, тобто одразу ж після відкриття Університету у Відні, і дійшли до нас збереженими в часах найбільших світових потрясінь, зокрема Другої світової війни.

Професори і студенти, гості з інших університетів у Мюнхені та численні шанувальники творчости Кобзаря – майже 150 осіб – взяли участь в академічному вечорі.

Пресове бюро УВУ

50 вишиваних Кобзарів

Наймолодша учасниця виставки Ганна Чмут з Рівного.

РІВНЕ. – Ориґінальну виставку відкрито в залі Рівненської філії Ощадбанку – 50 вишиваних портретів Тараса Шевченка. Автори – мешканці Рівного та области відгукнулися на заклик міської ради представити до Шевченківських днів вишивальні роботи, на яких зображений Кобзар.

Євген Цимбалюк

Об’єдналися...

(Закінчення зі стор. 5)

нинішній рік стане роком стабілізації, а новому урядові знадобиться всього місяць для розроблення бюджету.

Прем’єр також пообіцяв, що програма співпраці України з міжнародними фінансовими організаціями буде розширена і переглянута, враховуючи реалії в Україні.

М. Азаров висловив сподівання на проведення міжнародного авдиту для вивчення економічного стану в країні.

Затвердження уряду тривало 15-20 хвилин. Коаліція голосувала злагоджено. Голова Верховної Ради Володимир Литвин сказав, що до коаліції увійшли Партія Реґіонів, комуністи, Бльок Литвина і деякі депутати, які вийшли з фракцій Бльоку Юлії Тимошенко і „Нашої України-Народної самооборони“. Всього в коаліції 235 депутатів.

Голова фракції БЮТ Іван Кириленко заявив про нелеґітимність нової коаліції і про перехід до опозиції:

„Об’єдналися комуністи і великі підприємці У всьому світі це політичні антиподи. Отже, комуно-олігархічна система влади – це нонсенс. Шкода, що він стався в Україні. Ми очікуємо, що Конституційний суд ще раз дасть чітку оцінку цим діям. І це буде безпрецедентний факт в нашій історії. Адже рішення з цього питання – як формується коаліція – вже один раз судом було прийнято і оскарженню не підлягає. Фракція сьогодні прийняла одноголосне рішення про перехід в опозицію до нелегітимної коаліції та уряду“.

Представники БЮТ заявили про звернення до Венеціянської комісії, аби вона дала оцінку формуванню коаліції, на думку бльоку, неконституційним шляхом.

Про перехід до опозиції заявила і НУ-НС, яка не виключає співпрацю з БЮТ і Арсенієм Яценюком, який також заявив про опозицію до влади. *(УНІАН)*

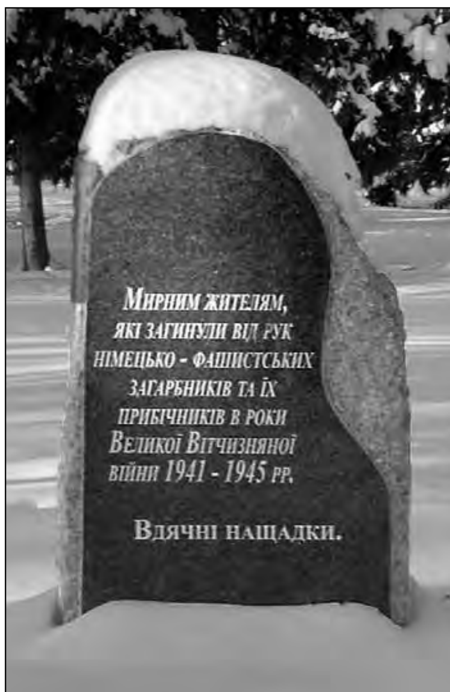
Відкрито ще один пам'ятник на докір патріотам України

СМІЛА, Черкаська область. – 29 січня в місті відкрито новий пам'ятний знак з написом: „Мирним жителям, які загинули від рук німецько-фашистських загарбників та їх прибічників у роки Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр. Вдячні нащадки". Його встановили в декількох метрах від пам'ятного знаку гайдамакам і в 15 метрах від меморіялу полеглим у роки Другої світової війни.

Через напис „та їх прибічників" почалися незгоди. Адже „прибічниками фашистів" комуністи вважають вояків Української Повстанської Армії. Патріотично налаштовані українці Сміли мали добрі надії, коли міським головою став Андрій Колесник, який до влади прийшов на гаслах Помаранчевої революції. У виступі біля пам'ятника більшовицьких репресій він заявив, що зробить усе можливе для того, аби в місті не було вулиць, названих іменами катів українського народу. Однак, жодного рішення щодо перейменування вулиць міська рада не прийняла. Тож і далі є вулиці Косіора, Свердлова, Леніна, Дзержинського, Котовського, Будьонного, Чекістів.

Депутати не виконали указів Президента України, обіцянок міського голови. А тепер вони з ініціятиви нечисленної фракції комуністів проголосували за встановлення в Смілі ще одного пам'ятника жертвам фашизму.

Олександр Вівчарик

Новий пам'ятний знак у Смілі.
Фото: Олександр Вівчарик

Спалений храм і пісні О. Гавриша

Такою була пожежа косівської церкви св. Василія Великого.

КИЇВ. – Творчий вечір композитора, Народного артиста України Остапа Гавриша, що відбувся 14 лютого, був присвячений відбудові дерев'яної церкви св. Василія Великого у Косові Івано-Франківської області, яка з невідомих причин згоріла минулого року. Церква була занесена до Державного реєстру національного культурного надбання як пам'ятник архітектури.

О. Гавриш, виходець із Івано-Франківщини, автор багатьох широковідомих пісенних творів, які з любов'ю розійшлися по всьому світу („На Україну повернусь", „А липи цвітуть", „Білий цвіт на калині", „Дві зорі") виступив з концертом „Гуцульська розколяда", щоб зібрати фонди на відбудову косівського храму.

У концерті взяли участь відомі співаки України Віталій та Світлана Білоножки, Павло Мрежук, Марта Шпак, Маріянна Гавриш, які виконали пісні, написані О. Гавришем. Були виконані також дві пісні на вірші автора цих рядків, зокрема піснею „Мамина іконка" розпочався концерт.

Євген Цимбалюк

ДО 65-РІЧЧЯ ЗАКІНЧЕННЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Не буде забутих в Україні могил

У роки Першої і Другої світових війн український народ двічі зривався до боротьби за свою самостійність. Багато патріотів полягло на побоєвищах, і не відразу відродилася Україна, але ці зриви до боротьби причинилися у вирішальний спосіб до її відродження. Жертви тих, що впали в бою, не пішли намарно, бо вони засвідчили перед світом про невідкличне та непохитне бажання українського народу жити самостійно.

Дивізія „Галичина“ зазнала чи не найбільших втрат в цій боротьбі, багато полягло в боях під Бродами та в Австрії, а по війні багато ветеранів опинилися в таборах Сибіру, інші були розсіяні в діяспорі вільного світу. Відразу після війни в Ню-Йорку вони заснували Братство „Броди-Лев“, котре зайнялося опікою над могилами полеглих друзів та негайною допомогою українським воякам-інвалідам та вдовам і сиротам полеглих українських вояків. До Братства щодня приходили десятки листів з проханням про допомогу. Часто ті листи висловлювали великий фізичний і духовний біль, так що негайно треба було висилати допомогу.

Управа Братства своїми листівками, оголошеннями, збірками намагалася довести до свідомости наших громад, що ця допомога має особливе значення. Громади були щедрі, і датки приходили щоденно, що уможливило безперервну допомогу. В ті роки допомога була однією з найважливіших ділянок праці Братства. Допомога інтенсивно продовжувалася до 1970-их років. З часом більшість українських військових інвалідів і вдів відійшла у вічність і потреба допомоги зменшилася. Однак, Братство продовжувало допомагати колишнім українським воякам, які вижили на рідних землях або опинилися в Польщі.

Братство займалося оформленням могил наших побратимів в Італії на новозбудованому військовому цвинтарі на вершку гори, в половині дороги між Больонією та Фльоренцією. Утримання цвинтарів в належному порядку в околиці Фельдбах в Австрії здійснюють місцеві австрійські ветерани і товариство „Oesterreichisches Schwartzes Kreuz“, котре одержує від Братства „Броди-Лев“ щорічно більший даток.

Для збереження традиції і для виховних цілей Братство побудувало символічну могилу – у пам’ять тих, що боролися проти окупантів України. Український Братський Союз подарував для нього площу на своїй оселі „Верховина“ в Ґлен-Спей, Ню-Йорк. Пам’ятник було освячено 2 червня 1963 року при участі численного духовенства, молоді, комбатантів і громади. Щороку на могилі-пам’ятнику служать Панахиду в пам’ять полеглих героїв.

Після відновлення державности України відкрилися нові можливості для ветеранів дивізії. Створено в західній Україні Галицьке Братство колишніх вояків 1-ої Дивізії Української Національної Армії (УНА). Вони розпочали розшуки тлінних останків полеглих в боях дивізії під Бродами. Деяких можна було ідентифікувати на підставі знайдених медальйонів, звертаючись до відповідних відомств в Німеччині.

Галицьке Братство придбало відповідну площу в Ляцькому-Червоному на Золочівщині, недалеко місця, де відбувався прорив дивізії з оточення, і де багато вояків полягло від ворожих куль і бомб. Там тепер знаходиться військовий цвинтар дивізії. Віднайдено і перепоховано понад 250 останків полеглих в боях під Бродами. На цвинтарі стоять пропам’ятні хрести для тих, що впали в бою, та рідня ставить ці хресті у їхню пам’ять.

На цвинтарі побудовано каплицю-церкву, котра в липні 1997 році була освячена та віддана до вжитку. Праця над упорядкуванням цвинтаря і оформленням могил продовжується.

За ініціятивою станиці Галицького Братства, в Дрогобичі у 1997 році поставлено великий пагорб-пам’ятник на місці бою під Крутами, в котрому полягло 300 українських юнаків, заступаючи дорогу переважаючим силам Червоної армії в поході на Київ. Пам’ять про цей бій була придушена в народі ворожим режимом. Щойно тепер, у вільній Україні, крутянські герої дочекались цього першого пам’ятника. 29 січня 1998 року коло цього пам’ятника відбулося перше врочисте відзначення 80-ліття бою.

Братство зайнялося теж опікою в Німеччині могилами наших державних мужів і ветеранів з часів Першої світової війни, а також могилами військовиків Армії УНР у Варшаві в Польщі. 25 червня 1999 року відбулося врочисте відкриття пам’ятника воякам УНР на православному цвинтарі на Волі у Варшаві, у присутності президентів України і Польщі. За словами кореспондента з Варшави, „якби не попередня фінансова допомога Братства „Броди-Лев“, то не було би тепер що відкривати“.

За ініціятивою і виконанням Братства перенесено з Берліну тлінні останки українських мужів, а саме Президента Західньо-Української Народньої Республіки з 1918 року д-ра Євгена Петрушевича та полковника Дмитра Вітовського, котрий був головним виконавцем перебрання державної влади у Львові 1 листопада 1918 року, його адьютанта Юліяна Чучмана – на Личаківський цвинтар у Львові, де їх урочисто перепоховано 1 листопада 2002 року.

19 липня 2003 року було освячено могилу невідомого вояка дивізії „Галичина“ та пам’ятник воїнам 1-ої і 2-ої Дивізії УНА та Юнацтва протилетунської оборони на Личаківському цвинтарі у Львові, споруджений у співпраці з Галицьким Братством 1-ої УД УНА. Братство фінансувало цей проєкт, збираючи фонди серед громади та Крайових управ Братства.

На прохання управи міста Бережани при співпраці місцевого населення відновлено у 2005 році в селі Лісники цвинтар Українських Січових Стрільців (УСС), поставлено 65 бетонних хрестів на могилах і 25 вересня 2005 року проведено урочисте освячення цвинтаря, при великій участі громадянства та молодіжних організацій (Пласту).

На міському цвинтарі в Бережанах поставлено великий пам’ятник над могилою полеглих Січових Стрільців. Відкриття і освячення відбулося 26 листопада 2006 року.

У 2008 році, на горі Жбир, в селі Ясенів, споруджено новий пам’ятник полеглим в боях воякам Дивізії „Галичина“. У співпраці з Бродівською районною радою створено там „Меморіял Дивізії „Галичина“.

Ці всі заходи були фінансовані Братством „Броди-Лев“. Це було можливе завдяки жертвености нашої громади. Щороку Братство проводить збірки фондів серед наших громад, зокрема на Зелені свята та Різдво. Збирають переважно ветерани 1-ої Дивізії УНА.

В Україні залишається до віднайдення ще багато забутих могил. Треба також забезпечити на майбутнє існуючі цвинтарі й могили в належній пошані і порядку. У Львові створено Добродійний фонд „Братство Броди-Лев“, котрий має забезпечити тривалу опіку над цвинтарем Дивізії в Ляцькому-Червоному. Настав час передати цю діяльність у молодші руки. Була б велика шкода, коли б ця організація перестала діяти через вік і відхід у вічність її членів. Братство „Броди-Лев“ не є організацією ветеранів і тому членами можуть бути всі люди доброї волі.

Роман Гавриляк

Пожертви просимо надсилати на адресу: Brody-Lew Inc., P.O. Box 261, Cooper Station, New York, NY 10276.

Пам’ятник полеглим воякам дивізії „Галичина“ на горі Жбир в селі Ясенів.

Меморіяльний цвинтар вояків УД „Галичина“, які загинули під Бродами, встановлений у липні 1994 року в селі Ляцьке-Червоне на Золочівщині (фото 2007 року).

Цвинтар Українських Січових Стрільців, відновлений Братством „Броди-Лев“ в селі Лісники на Бережанщині, освячений 28 вересня 2005 року.

Пам'ятна зустріч з Ліною Костенко

19 березня відома українська поетка Ліна Костенко відзначатиме свій день народження. Це також свято усієї культурної громадськости України, світового українства, зокрема шанувальників поетичного слова. В 1990 році Ліна Костенко вперше приїхала до Америки. Вона відвідала Мишиґенський університет, а також на запрошення проф. Леоніда Рудницького зустрілася з представниками української громади у Філядельфії. На зустрічі, що відбулася в приміщенні Ля-Саль-університету, були присутні професори Л. Рудницький, Юрій Перфецький, Михайло Найдан, Євген Лащик та Мирослав Лабунька (останні двоє вже покійні), а також студенти філядельфійських університетів та коледжів. Після докладного вступного слова, що його проф. Л. Рудницький виголосив англійською мовою, шановна поетка охоче поділилася своїми враженнями щодо Америки, розповіла про власну творчість та відповіла на запитання присутніх. Пропоновані „Свободі" уривки взято з відеозапису від 19 лютого 1990 року. Вони свідчать про сміливі та відверті погляди поетеси ще за часів СРСР. Скрипт підготовлений студенткою О.Чубок, перевірений та схвалений проф. Л. Рудницьким.

Ліна Костенко і професор Леонід Рудницький під час зустрічі у Філядельфії.

Ліна Костенко:

„Коли ми летіли з Пен-стейту в Дітройт з пересадкою в Пітсбурґу, то там в автобусі їхало кілька молодих американців, і один з них, почувши, що ми з СРСР, хотів попрощатися з нами, і виходячи з автобуса, сказав „Здравствуйте". Уточнення для англомовних людей: це побажання здоров'я. Але прозвучало це так, ну якби, скажімо, хтось із вами прощався, і замість „Goodbye" сказав „Hello". Я розсміялася, а мій син сказав: „А що тут такого? Навіть гарно! Чому необхідно казати „До побачення", „Прощайте", а чому на прощання не побажати „Здрастуйте", не побажати здоров'я?".

Я дуже люблю театр, і через те зараз вдамся до театральних аналогій. Кожна епоха, кожний народ дає свою театральну маску. Древні греки мали дві маски: маску трагедії і маску комедії. Пізніше в европейців витворилася така вся відома маска П'єро або Арлекіно. XX ст. дало не найкращу маску на світому театрі; принаймі, у нас в СССР витворилася така маска, яка називається тепер в нашій пресі під час перебудови: „ліцо враґа", тобто українською мовою - „обличчя ворога".

Тепер наша преса, наше телебачення, наше радіо каже, як ми могли стільки років відтворювати цю маску „обличчя ворога" і бачити, скажімо, в американцях „обличчя ворога" ... Не знаю, як ви тут, в Америці, бачили нас, може, теж бачили якихось таких людей з „обличчям ворога". Але, на жаль, велика кількість людей під впливом пропаґанди, такої ідеології, до шизофренії буквально доходила, вбачала десь там якесь обличчя капіталістичного ворога. От і уявіть собі світовий театр: планети і людства. В звичайному театрі завіса буває бархатна, шовкова, а у нас „залізною рукою" Сталіна була опущена „залізна" завіса. Тепер, хвалити Бога, вона впала... і ми можемо подивитися один на одного.

Я особисто в Америці не побачила „ліца враґа". Я побачила дуже гарний народ, гарних людей. Я думаю, що ви також маєте можливість бачити багатьох людей з Радянського Союзу, зокрема з України, і маєте можливість пересвідчитись, що там теж немає „ліца враґа"...

І тут я підхожу до трохи іншої теми, вже конкретно про себе... Я помітила і тут в Америці, та й скрізь, що як тільки хтось почує, що люди приїхали з СРСР, вони зразу кажуть –„Russian". Наприклад, Ліна Костенко приїхала з Києва, ага, це – „Russian". Якщо це думає так багато людей в Америці, то це нічого, не всі вивчали географію, не всі знають історію. Але це далеко гірше, коли в самому Радянському Союзі, самі росіяни – а це є всього лише одна з республік Радянського Союзу – зблизька думають, що СРСР – то все „Russia".

Так що я попереджаю якесь можливе з ваших питань „Що робиться в СРСР?" в значенні національних проблем. Я скажу відверто, що весь корінь емоційний, історичний, навіть, якщо хочете знати, економічний корінь тих всіх проблем в тому, що в СРСР є дуже багато людей в самій Росії, котрі думають, що вся країна СРСР – то є „Russia". А про тих, котрі знають, що вони не „Russia", скажімо литовці, вірмени, грузини, білоруси, українці, вони думають, що це сепаратисти.

А я, як сепаратистка зі стажем, скажу, що дуже поважаю і ціную російську культуру, російську літературу, ціную патріотизм російського народу. Дуже мене зворушують такі пари слів в російській мові, в свідомости російського народу як: „Волґа-матушка", „Москва-матушка", „Урал-батюшка". Але що ж мені робити, якщо у мене мати Україна і батько Дніпро?

...Через те я скажу тільки ще одне: як я вже вам сказала, я приїхала з України, а не з „Russia", я належу до народу щасливого, дуже щасливого, бо він ніколи нікого не поневолював; і я належу до народу нещасливого, трагічного, бо він поневолений спокон віку. І для того, щоб в англомовної частини цього залу зразу географічні поняття стали на своє місце, я прошу завжди сприймати так: раз хтось не знає, що таке Україна, хай він згадає Чорнобиль – це знак біди, знак Божої кари за якісь дуже тяжкі чиїсь гріхи, котрі зроблені по відношенню до України. І просто нагадую вам рядки з Біблії, очевидно ви всі знаєте Біблію краще, ніж ми там. Одначе, не можна звернути увагу, що ми відкрили її для себе, правда я особисто відкрила її давно для себе, у нас взагалі всі поети українські багато читали Біблію, і Шевченко, і Леся Українка. Так от, я нагадую, що в Біблії сказане пророцтво, апокаліптичне пророцтво про те, що настане той час, коли „звізда" полину впаде в гіркі ріки... Слово „Чорнобиль" в перекладі - це полин, і саме звізда полин-чорнобиль впала в наші ріки... Саме в Україні, саме в Чорнобилі створений перший у світі атомний саркофаг, де похований простий і хороший український хлопець, і його мати ходить навколо того атомного саркофагу і голосить, плаче мати. Уявіть собі стару матір, вік якої пройшов в діяпазоні от каганця, від маленького світильника до радіяції, до атомного саркофагу. Весь рід цей, цієї жінки, похований в звичайних могилах, під хрестами, часом дерев'яними, а син її похований в атомному саркофазі. Отак я вам коротко намалювала портрет моєї матері – України, і думаю, ви назавжди запам'ятаєте, що це не „Russia".

Перейду до віршів...

Я вам прочитаю Псалом 22, свою інтерпретацію, тільки вже сприйміть його на звучання, і я не буду мучити професора Рудницького підрядним перекладом; просто скажу вам, що всі псалми страшно сучасні, може, вони – на всі віки? Коли в другому псалмі сказано: „чому мечуться всі народи?", то вони метались тоді, вони мечуться зараз. Це просто стогін.

Боже мій, Боже мій, Боже! Душу врятуй від грабунку! Далекі слова мого крику від снів мого порятунку!
Боже мій, я ж тебе кличу! Що ж Ти робиш зі мною? Що ж Ти мій голос, Боже, мені ж повертаєш луною?
Боже, хіба ж ти пустка? Чом же Ти одвернувся? Наші ж батьки Тебе кликали – і Ти до них відгукнувся.
Ти ж їх визволив, Боже! Були вони, Боже, спасенні. Були вони вільні, Боже, хоробрі були і пісенні.
А я – ніщо. Одоробло. Опудало власних городів. Я – посміховисько людське, бидло поміж народів. Не віддаляйся від мене, дай мені грім Твоїх кроків. Немає у мене війська, немає у мене пророків.
Бики мене оточили, вже їхня злоба, як хащі. Вже пси вишкіряють на мене, як леви, криваві пащі.
Я ж, як вода, розлитий, душу мою загидили. Серце, як віск, розм'якло, з нього виліплять ідолів.
М'язи мої розв'язались, вмерло моє терпіння, язик моєї розпуки спалив моє піднебіння.
Бо пси мене оточили, бики узяли на роги, обліг злоязикий натовп, протяг мені руки й ноги.
Вже ділять мою одежу, уже й жеребкують шати. Чому ж ти не хочеш, Боже, на поміч мені поспішати?!
Врятуй мою душу, Боже, благаю тебе, нездвиженного, душу мою, одиначку, від лап собаки скаженого!
Я тихо молився, Боже, тепер я кричу вже криком – прикрий мою душу, Боже, щитом малим і великим! Не дай мені, Боже, впасти на цьому барвінку хрещатому, – на всі свої покоління іменнія твоє кричатиму!
Чи я завинив чим, Боже, чи я для того й родився? Голос мій одинокий об вуха твої розбився.
Увесь я уже розлитий, мов чаша гіркого трунку. Далекі слова мого крику від снів мого порятунку!..

Це писалося в 1970-их роках, і може, тепер, вже в 1990-му, слова мого крику, нашого крику ближчі до слів нашого порятунку.

Які слова страхітливі: дволикість, дворушництво, двозначність, двоєдушність, двомовність, як роздвоєне жало – віки духовної руйнації, змія вжалила в серце нації..."

* * *

Після прочитання низки віршів Л. Костенко відповіла на багато запитань. На завершення зустрічі академік Л. Рудницький подякував поетесі Л. Костенко за щирий, відвертий та інформативний виступ.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Концерт Люби та Іринея Жуків

МОНРЕАЛЬ, Канада. – Один із серії концертів Люби та Іринея Жуків, організованих музичним факультетом університету МекҐіл відбувся 1 лютого в концертній залі „Полак".

Програма концерту включала п'ять точок. Першою була „Фантазія" Макса Бруха – твір із трьох частин. Наступною точкою був „Драматичний триптих" відомого київського українського композитора Лесі Дичко, яка спеціяльно заранжувала цей свій твір для дуету Л. та І. Жуків. У цьому творі виринають елементи обрядового українського співу та народних пісень і танців.

Другу частину програми започаткував „Український танець" українського композитора Юрія Фіяли з Канади. Цей твір включає також елементи українського фолкльору і побудований з притаманними для Ю. Фіяли рисами його стилю, близького до неоклясицизму.

Твір „П'ять орнаментів" Галини Овчаренко був в трійці творів українських композиторів, включених до програми концерту. Композитор використала багату тематику стародавніх українських обрядових і сучасних мотивів.

Заключною точкою концерту були „Вальси" Франца Шуберта в обробці для двох фортепіянів Сергія Прокоф'єва. Свою композицію С. Прокоф'єв побудував на засаді контрастів, взявши за базу декілька скомпонованих Ф. Шубертом вальсів.

На закінчення концерту, у відповідь на велику і довгу овацію та гучні заклики, піяністи грали ще „Андантіно" із „Сонатіни" Ігоря Білогруда і „Бразилійський танець" канадського композитора Роджера Матона.

Піяністи Л. та І. Жуки, сестра і брат, завжди у програми концертів включають твори українських композиторів. Своєю професійною працею вони популяризують українську музику і роблять вартісний внесок української культури до загальних культурних здобутків світу.

Люба та Іриней Жуки

Л. та І. Жуки мають наукові ступені докторів музикології. Л. Жук є професором музичного факультету університету МекҐіл в Монреалі, а І. Жук є професором і директором музичного відділу університету Квінс у Кінґстоні.

Вже кілька років підряд музична школа університету МекҐіл влаштовує фестивалі для популяризації музичної культури. Цьогорічний фестиваль був присвячений Л. Жук.

Праця Л. та І. Жуків була високо оцінена в Україні. Їм присвоєні почесні звання Заслужених артистів України, а Конґрес Українців Канади нагородив їх Шевченківською медалею.

Марійка Чолій,
диріґент хору парафії
Успіння Божої Матері

Виставка „Український всесвіт" в Українському Національному Музеї

ЧИКАҐО. – Виставка творів мистецького подружжя Володимира Подлевського та Світлани Моїсеєвої „Український всесвіт" відбудеться 26 березня-25 квітня в Українському Національному Музеї.

В основі виставки – яскраві натурні речі, символічно-абстрактні картини, живопис, наповнений традицією національних свят, під час яких людина розкриває свою красу.

Проникливо-ліричні откровення С. Моїсеєвої звучать особливо зворушливо і принадно поряд з модерністською серією В. Подлевського.

Мандри як відкриття нових світів і мандри душі в часі – ось та вісь, навколо якої обертається художній світ В. Подлевського. Він народився 11 жовтня 1960 року в місті Андрушівці на Житомирщині, закінчив Львівський інститут прикладного та декоративного мистецтва, працює в техніці станкового живопису і левкасу.

Протягом 1990-2009 років мав понад 20 персональних виставок в Україні та США. Його твори зберігаються в обласних художніх музеях Харкова, Донецька, Чернігова, у краєзнавчих музеях Житомира і Полтави, у фондах Міністерства культури й туризму України, в колекції Українського інституту сучасного мистецтва та Українського Національного Музею в Чикаґо, в Університеті наук і мистецтв (Оклагома, США), у приватних колекціях в Україні та за кордоном.

Володимир Подлевський. „Мадонна".

Світлана Моїсеєва. „Натюрморт".

Володимир Подлевський. „Українська господиня".

С. Моїсеєва народилася 27 березня 1977 року у Чернігові, закінчила художню школу, навчалась іконопису в майстерні Джоса Обдебіка при церкві св. Архистратига Михаїла в Бельгії. Вона працює в галузі іконопису та станкового живопису, учасниця виставок в Україні та за кордоном.

Спонзором виставки є банк „MB Financial".

Відкриття виставки відбудеться 26 березня о 7-ій год. вечора в приміщенні музею за адресою: 2249 W. Superior St., Chicago, IL 60612.

Марія Климчак

Трускавець вшанував Романа Савицького

ТРУСКАВЕЦЬ, Львівська область. – В цьому році виповнюється 50 років від дня смерти відомого українського педагога, піяніста і музично-громадського діяча Романа Савицького (1907-1960). Народився він у Сокалі, вчився у Вищому музичному інституті ім. Миколи Лисенка у Львові, згодом – у Празькій консерваторії, працював у філіях Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка у Самборі та Стрию, потім у Львові – в консерваторії та радіокомітеті.

Р. Савицький організував музичну школу у Берхтесґадені, Німеччина, заснував Український музичний інститут у Філядельфії, гастролював в містах України, Німеччини, США і Канади, що не раз відзначали провідні музикознавці та критики.

Блискуча гра Р. Савицького надихала і поетів. Богдан Кабарівський у вірші „Романові Савицькому" писав в 1932 році:

Грай ще, грай ще, –
буди, воскрешуй тони,
Віки відтворюй,
у вічність шли їх зов,
В них гордий ритм
побідних ешелонів,
Дальний похід та лопіт хоругов.

Вже вп'яте за останні 10 років Трускавець прийняв юних піяністів на творчі змагання, присвячені Р. Савицькому, організовані завдяки подвижницькій праці директора Трускавецької школи мистецтв Ігоря Нича, викладачів Оксани Кіселичник, Лесі Павлик, Віри Малиновської, голови батьківського комітету Галини Шиманської-Карп'як.

Серед нагороджених учасників на конкурсі ім. Романа Савицького (зліва): Людомир Філоненко, Людмила Садова, Наталія Кашкадамова, Ірина Лотошинська, Мілена Медвідь, вгорі – Оксана Кіселичник.

Цього разу на конкурс зголосилося понад 30 юних музикантів зі Львова, Дрогобича, Стрия, Звенигороду, Стебника, Борислава, Трускавця.

В журі були представлені авторитетні музиканти-педагоги Наталія Кашкадамова з Львівської Національної музичної академії ім. М. Лисенка, Людмила Садова з Дрогобицького музичного училища ім. Василя Барвінського, Ірина Лятошинська з Львівської обласної адміністрації, а також автор цих рядків.

На конкурсі були відзначені Софія Зубрицька, Юлія Фиштик і Юліяна Малиш з Дрогобича, Марта Мількович з Борислава, Михайло Мельник з Пустомитів, Юрій Сельський, Катерина Кісельова, Вікторія Плохотніченко та Ігор Когут з Стрия, Андрій Костів з Трускавця, Світлана Ляховська зі Львова. За найкращу інтерпретацію твору Р. Савицького журі відзначило І. Когута, а за виконання свого власного твору – Валентину Перловську з Дрогобича.

Приємною несподіванкою другої частини зустрічі з молоддю стала презентація нотної збірки Ярослава Барнича (учня В. Барвінського і побратима Р. Савицького) „Дитячі твори" для фортепіяна в чотири руки, професійно перекладеної старшим викладачем Трускавецької школи мистецтв О. Кіселичник. Вперше ця збірка була видана у 2006 році у видавництві „Посвіт" (Дрогобич) у редакції Людомира Філоненка.

П'ятий обласний огляд юних піяністів ім. Р. Савицького ще раз переконав, що в Україні росте талановита молодь, яку необхідно підтримувати і створювати сприятливі умови для її розвитку.

д-р Людомир Філоненко

Конференція „Мирослав Антонович і його доба"

Бандуристки Долинської школи естетичного виховання ім. Мирослава Антоновича.

ДОЛИНА, Івано-Франківська область. – 28 лютого відбулася міжнародна наукова конференція „Мирослав Антонович і його доба", присвячена пам'яті визначного діяча української музичної культури.

На батьківщині мистця Долинська міська рада, краєзнавчий музей „Бойківщина" Тетяни та Омеляна Антоновичів, центральна районна бібліотека та Український Католицький Університет вже вдруге зібрали науковців, краєзнавців, родичів та пошановувачів Мирослава Антоновича (1917-2006) та його „Візантійського хору" в Голяндії.

Проживши довге творче життя (більшу частину якого провів у Голяндії), М. Антонович явив світові органічну цілісність своєї особистости, своєрідний універсум як хоровий диригент, доктор музикології, співак, музично-громадський діяч.

Музична та вокальна освіта служили двома домінантами, що допомагали М. Антоновичеві осягнути вершини дириґентської майстерности.

Розкриттю різних аспектів життя і діяльности М. Антоновича були присвячені доповіді д-ра Юрія Ясіновського, Наталії Сиротинської, Уляни Граб, Ганни Карась, дириґента хору ім. Миколи Лисенка Ірини Горванко, сина мистця Романа Антоновича, старшого наукового співробітника музею „Бойківщина" Івана Матіїва, почесного консула Голяндії Богдана Панкевича та ін.

На виконання пропозицій першої конференції, що відбулася у 2007 році, місцевій Школі естетичного виховання присвоєно ім'я М. Антоновича та створено кімнату-музей.

Міський голова Долини Володимир Гаразд, який був основним організатором і надхненником конференції, представив фонд М. Антоновича, а також видання наукового збірника „Musica humana" (ч. 3.), присвяченого пам'яті мистця. Було організовано виставки фотографій та документів з архіву М. Антоновича Українського Католицького Університету та фотографій міського фотоклюбу „Промінь", книжкову виставку „Прославляв Україну співом".

Завершилася конференція концертом вихованців та педагогів Школи естетичного виховання ім. М. Антоновича. Слухаючи виступи талановитих дітей, які зворушили всіх присутніх, присутні мали в особі М. Антоновича високий приклад служіння українській музичній культурі.

Ганна Карась,
Заслужений працівник культури України

Учасники конференції біля Долинської школи естетичного виховання ім. Мирослава Антоновича.

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода“ ☐ „The Ukrainian Weekly“

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС): ....
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....
Число телефона: (.......) ....

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, лютий 2010 р.

155 дол.	Баніт Віра	St. Leonard QC, Canada
100	Кричики Марія і Олександер	Lorain, OH
55	Сенечко Лев	Chicago, IL
54	Бурій Анна	Toronto, ON, Canada
50	Пришляки Анна і Олександер в пам'ять сина Андрія	Wethersfield, CT
	Байляки Анна і Роман	Mattituck, NY
	Дейчаківський Юрій	North Potomac, MD
	Фараонів Ольга	Trenton, NJ
	Томоруґи Марія і Ярослав	Clark, NJ
	Якубовичі С. І Г.	Brick, NJ
	Попадюк Я.	Westhampton, NY
45	Леуш Іван	Royun QC, Canada
	Рожак Петро	Philadelphia, PA
	Сим-Ліпська Іванна	Deerfield Beach, FL
35	Бачинська Марія	Nutley, NJ
	Білоуси Лідія і Орест	Osprey, FL
	Гроні Оля і Ігор	Osprey, FL
	Камінський Юрій	Flushing, NY
	Кузик Володимир	Philadelphia, PA
	Лісс Микола	Addison, MI
	Луцька Оксана	Woodside, NY
	Мостович Леонід	Ponte Vedra Bech, FL
	Наливайко Мирослава	North Port, FL
	Оберишин Ярослав	Jamaica, NY
	Олиник Степан	Washington, DC
	Пелещук Стефан	Stamford, CT
	Попович Орест	Howell, NJ
	Слободинський Михайло	Parrish, FL
	Сим-Ліпська Іванна	Deerfield Beach, FL
	Телепко Ігор	Parsippany, NJ
	Воловодюк Володимир	Chatham, NJ
	Вронський Володимир	Greenlawn, NY
	Змиї Наталія і Євген	Short Hills, NJ
30	Бойчук Іван	Trenton, NJ
	Шулевська Марія	Willimantic, CT
25	Артимів Модест	Philadelphia, PA
	Буренко Олег	Crystal, FL
	Ярко Микола	Union, NJ
	Карпенко Борис	Southfield, MI
	Куляс Мирон	La Grange, IL
	Лавро Марія	Long Island City, NY
	Лесько Михайло	East Hanover, NJ
	Мельник Люба	Elmhurst, NY
	Сохан Ігор	Woodcliff Lake, NJ
	Суран Лідія	Hillsborough, NJ
	Вальчук Юрій	Annandale, NJ
	Волошини Марія і Григорій	Forest Hills, NY
	Заяці Степанія і Ігор	East Hanover, NJ
	Байко Петро	Parma, OH
	Ґіфлер Лідія	Arlington, VA
	Горбовий Володимир	Holmes, PA
	Мельник Андрій	Chicago, IL
	Пікас Михайло	Olney, MD
	Ткачук Явдоха	Philadelphia, PA
	Шульц Н.	Bronxville, NY
	Ґелетканич Р.	Bedford, NH
	Клюфас З.	Highland Park, IL
20	Білевич Роман	Irvington, NJ
	Борковський М.	Yonkers, NY
	Гафткович Ірина	Rochester, NY
	Головінська Наталія	Somerset, NJ
	Граб Роман	Boonton, NJ
	Гунзе Ірина	Huntington Sta. NY
	Клюфас Зоряна	Highland Park, NJ
	Кузишин Оксана	Fords, NJ
	Легкий Ярослав	Amherstburg, ON, Canada
	Макар-Лауді С.	Brooklyn, NY
	Петруша Микола	Troy, MI
	Пільгуй Дмитро	Philadelphia, PA
	Процик Люба	Springfield, VA
	Питель Петро	Twin Lakes, WI

20 дол.	Романишин Петро	Arvada, CO
	Шеремета Параскевія	Bayonne, NJ
	Рудик Стефанія	Astoria, NY
	Шепко Анна	New Paltz, NY
	Слободян Анна	Kerhonkson, NY
	Сиґіда Наталія	East Hanover, NJ
	Зайло Еміль	Kissimmee, FL
	Ілюк Зіна	Belle Harbor, NY
	Каркоць Петро	Columbia Heights, MN
	Крамарчук Мирон	St. Anthony, MN
	Мичковська Любомира	Broadview Hts., OH
	Обух Ніна	Simi Valley, CA
	Панчук Ярослав	Chicago, IL
	Стеців Ростислава	Rochester, NY
	Жданів Ярослава	Brighton, MI
	Городиський О.	Chicago, IL
15	Біляк Роман	Kenosha, WI
	Бровінси Зиновія і Володимир	Ann Arbor, MI
	Дячук Зенко	Boonton, NJ
	Дутка Орест	Flushing, NY
	Ґлюх Валентина	Parma, OH
	Ганас Юрій	Ancaster, ON, Canada
	Гнатейко Мирон	Clifton, NJ
	Іваницька Катерина	Raleigh, NC
	Караван Олег	Inverness, IL
	Кібужинський Юрій	Gaithersburg, MD
	Кокольський Роман	Sicklerville, NJ
	Кольцьо Ксеня	Seattle, WA
	Кулинич М.	Jackson Heights, NY
	Лиско В.	Cranbury, NJ
	Михальчак Микола	Manlius, NY
	Мисишин Мар'ян	Springfield, MA
	Онуфрів Григорій	New York, NY
	Підвербицький А.	Schenectady, NY
	Плакеда Надія	Raritan, NJ
	Раки Анна і Володимир	New York, NY
	Ракуш Ірина	Miami Beach, FL
	Салдит Оксана	Amherst, NY
	Серафин Олександер	Troy, MI
	Сєрант Анна	Astoria, NY
	Скрибайло Степан	Charlottesville, VA
	Слюсарчук Юрій	Monroe, NY
	Загайкевич Орест	Cranford, NJ
	Змий Володимир	North Fort Myers, FL
	Бубняк Оксана	Monroe, NY
	Гладилович Адольф	Montreal QC, Canada
	Голинський Осип	Livingston, NJ
	Іваничко Еліяна	North Port, FL
	Кравчук-Велс Наталія	Silver Springs, MD
	Кутинський Ярослав	Hallandale Beach, FL
	Шайдевич Всеволод	Somerset, NJ
	Штомпіль Степанія	Randolph, NJ
	Сосяк Володимир	Colonia, NJ
	Щербанюк Григорій	Joliet, IL
	Воловчук Володимир	Orland Park, IL
10	Білан Василь	Rochester, NY
	Богданик Йосиф	Chicago, IL
	Бойчук Марія	Dresher, PA
	Биковський Микола	Hamlin, NY
	Чапельський Орест	Ann Arbor, MI
	Чмола Ольга	Depew, NY
	Давид Григорій	Philadelphia, PA
	Ґембатюк Богдан	Bridgeport, CT
	Ґерент Володимир	North Port, FL
	Гафткович Іван	Trenton, NJ
	Гаврилюк Галина	Jersey City, NJ
	Голуб Стефан	Philadelphia, PA
	Грицак Петро	Cranford, NJ
	Гуралечко Люба	Union, NJ
	Яцусь Йосиф	Roselle, NJ
	Явний Любомир	Florham Park, NJ
	Яворський Віктор	Orangeburg, NY
	Кієць Василь	Franklin Park, NJ
	Клецор Олександер	North Brunswick, NJ
	Кобрин Атанас	North Port, FL
	Колодій-Макарушка	Maplewood, NJ

10 дол.	Коропей Ніна	Johnston, RI
	Гузик Іван	West Haven, CT
	Коваль Галина	East Hampton, MA
	Козак Калина	Huntington Vl., PA
	Кравців Ярослав	North Providence, RI
	Кравченюк Степан	Jersey City, NJ
	Кріслата Марія	Cleveland, OH
	Крупа Теодозій	Morristown, NJ
	Кулиничі Ольга і Петро	Yonkers, NY
	Кузьо Теодор	Granby, CT
	Лаба Орися	Middle Village, NY
	Ландвійт Степанія	Somerville, NJ
	Лисак Лідія	Newnan, GA
	Мацюрак Володимира	Elmwood Park, IL
	Макар Андрій	Sunnyside, NY
	Марціневи Євгенія і Богдан	Lake Geneva, WI
	Микита Роман	Eatontown, NJ
	Обущак Віра	Philadelphia, PA
	Орлінс Іван	Los Angeles, CA
	Остафійчук Марія	Long Island City, NY
	Панчук Ярослав	Chicago, IL
	Петріна Андрій	Mt. Clemens, MI
	Плис Ірина	Trenton, NJ
	Рабій Ірина	Utica, NY
	Ранюк Анна	Boston, MA
	Ріба Меланія	Wexford, PA
	Руб Юрій	Belleville, MI
	Савка Ярослав	Sterling Heights, MI
	Шебунчак Богдан	Pompton Plains, NJ
	Скірка Микола	Yonkers, NY
	Склепкович Б.	Rutherford, NJ
	Смит Христина	Harrisburg, PA
	Сосяк Володимир	Colonia, NJ
	Стахів Денис	Middlesex, NJ
	Стебельська Лідія	Yonkers, NY
	Стрільбицький А.	Fort Wayne, IN
	Ткач Стефанія	Monroe Twp., NJ
	Титла Богдан	Yorktown Heights, NY
	Венке Мирослава	Union, NJ
	Вербицький Лев	Woodside, NY
	Воловодюк Ярослав	Glen Oaks, NY
	Зазуля Т.	Middle Village, NY
	Зобнів Любомир	Binghamton, NY
	Андрах Євген	Saddle Brook. NJ
	Чавс Роман	Yonkers, NY
	Чайковська Любомира	New York, NY
	Думка Анна	New York, NY
	Дзіка Галина	Richmond Hill, NY
	Фесаки Євгенія і Борис	Brooklyn, NY
	Гафткович Надія	Wethersfield, CT
	Гарасовська Іванна	Chicago, IL
	Глинський Борис	Vienna, VA
	Голіяни д-р Оксана і Михайло	Elmwood Park, IL
	Гошко Володимир	Piscataway, NJ
	Єфіменко Федора	Palm Coast, FL
	Каркоці Надія і Михайло	Minneapolis, MN
	Король Орися	Montreal QC, Canada
	Крамарчуки Лідія і Богдан	Clifton, NJ
	Лавріни Надія і Микола	Sterling Heights, MI
	Мігайчук Ярослав	Parma, OH
	Пашковська Неоніля	Toronto, ON, Canada
	Процишин Микола	La Salle QC, Canada
	Руснак Ірина	Rochester, NY
	Салдит Оксана	Amherst, NY
	Сенчишак Мирон	Aliquippa, PA
	Школьнік Олександра	Akron, OH
	Смаль Степан	St. Catharines, ON, Canada
	Столярська Анна	Omaha, NE
	Венке Мирослава	Union, NJ
	Вох Дмитро	East Hanover, NJ
	Воловодюк Ярослав	Glen Oaks, NY
	Луле С.	Glenn Ellyn, IL
	Коропецька Н.	Warren, MI

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, лютий 2010 р.

10 дол.	Білецький В.	West St. Paul, MN
	Левицький С.	Glen Spey, NY
	Пацай Я.	Hollywood, FL
	Слободян Н.	Monmouth Jct., N.J.
	Теслюк В.	Hartford, CT
5 дол.	Бабчук Віліям	North Port, FL
	Бахнівський Олександер	Elkhart, IN
	Беднарська Марта	Kerhonkson, NY
	Белендюк Михайло	Warm Mineral Spr, FL
	Бєлка-Владика Ольга	North Port, FL
	Бобак Ярослав	North Port, FL
	Брунда Михайло	Garfield, NJ
	Буняк Петро	Randolph, NJ
	Чировський А.	Succasunna, NJ
	Чипак Ольга	Wayne, NJ
	Добровольська Лідія	Brighton, MI
	Дорожинська Марія	North Port, FL
	Дика Людмила	Blairstown, NJ
	Дитиняк Володимир	Carteret, NJ
	Дзіман Михайло	Maplewood, NJ
	Ґелецінський Юрій	Richfield, MN
	Ґерула Степан	East Hanover, NJ
	Гафткович Надія	Wethersfield, CT
	Гайдук Дмитро	Wisconsin Dells, WI
	Галабурда Ростислав	Clifton, NJ
	Ганкевич Іванна	Yonkers, NY
	Горбань Михайло	Parma, OH
	Горчаківський Володимир	Denver, CO
	Громницька Євгенія	Minneapolis, MN
	Гринчишин Василь	Webster, NY
	Гриньків Володимир	Roseville, MI
	Іваницька Віра	Chicago, IL
	Яросевичі Дарія і Мирон	Downers Grove, IL
	Качмарик О.	West Seneca, NY
	Каркоці Надія і Михайло	Minneapolis, MN
	Клеменко Григорій	Clifton, NJ
	Кобасяр Віра	Yonkers, NY
5 дол.	Кочман Ярослава	Toms River, NJ
	Комар Теодор	Menomonee Falls, WI
	Король Галина	Warm Mineral Spr., FL
	Кушнір Іван	Carteret, NJ
	Кушнір Тетяна	Sterling Heights, MI
	Кутинський Ярослав	Hallandale Beach, FL
	Лазар Любов	Rochester, NY
	Леуш Анна	Clifton Park, NY
	Лоневська Юлія	Newark, NJ
	Лоза Уляна	Buffalo, NY
	Лилак Микола	Rochester, NY
	Лисак Теодозій	Parma, OH
	Міколь Едвард	Staten Island, NY
	Мізур Роман	Shrub Oak, NY
	Наконечний Михайло	Parma, OH
	Огар Василь	Beverly Hills, MI
	Олесницький Юрій	Toms River, NJ
	Орищин Борис	Lakewood, CO
	Островська Ольга	Kerhonkson, NY
	Пастушенко Тетяна	New Providence, NJ
	Павленко Павло	Mokena, IL
	Поліщуки Анна і Петро	Cheektowaga, NY
	Приймак Стефан	Rochester, NY
	Пихович Юрій	Prescott Valley, AZ
	Ротко Стефан	Auburn, NY
	Рудик Степанія	Long Island City, NY
	Сафян Володимир	New York, NY
	Саламаха Євген	Newark, NJ
	Семенюк Ольга	East Hanover, NJ
	Семущак Стефанія	Woodside, NY
	Шуст Нестор	Fairlawn, OH
	Смолинський Богдан	Shrewsbury, MA
	Солонинка Михайло	Minneapolis, MN
	Соневицька Наталія	New York, NY
	Станчак Іван	West Roxbury, MA
	Станецький Ярослав	Elmira, NY
	Святківський Григорій	Sloan, NY
	Тарнавська Анна	Glen Gardner, NJ
5 дол.	Татчин Степанія	Timonium, MD
	Тренза Михайло	Carle Place, NY
	Троян Надія	Watertown, CT
	Вігак Василь	Utica, NY
	Войтович Анна	Warren, NJ
	Возняк Ірина	Camillus, NY
	Ярош Віліям	Livingston, NJ
	Юркевич Марія	East Hanover, NJ
	Занків Анна	Cheektowaga, NY
	Бігун Богдана	Novato, CA
	Бренч Євген	Whitehouse Sta, NJ
	Хомяк Богдан	Rochester, NY
	Цинайко Василь	Union, NJ
	Фіняк Василь	Downers Grove, IL
	Ґудз Мирон	Hartford, CT
	Ганкевич Іванна	Yonkers, NY
	Ганкс Алана	Washington, DC
	Гриньків Володимир	Roseville, MI
	Гузар Дарія	Weston, ON, Canada
	Козюпа Микола	Ceder Knolls, NJ
	Макійчук Василь	Stratford, CT
	Малицький Олександер	Calgary, AB, Canada
	Мандзій Марія	Union, NJ
	Мазяр Людмила	Bloomingdale, IL
	Намака Матей	Fountain Hills, AZ
	Продивус Олекса	Bellevue, NE
	Шуя Наталія	Hammond, IN
	Стельмащук Михайло	Baltimore, MD
	Тобрин Семен	Carteret, NJ
	Тромса-Турчак Ірина	Trumbull, CT
	Захарія В.	East Meadow, NY
	Зеленська Ірина	Somerset, NJ
	Колодій З.	Bayside, NY
	Разом:	**4,814 дол.**

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи“ – найстаршої української газети в світі.

У глибокому смутку повідомляємо, що в понеділок, 1 березня 2010 р., проживши 86 років, відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

св. п. МИКОЛА ВАСИЛИК

нар. 5 жовтня 1923 р. в с. Тишківці, Івано-Франківська обл., Україна.

Залишилися у смутку:

дружина – ОЛЬГА
син – РОМАН
донька – МІНКА ВАСИЛИК-ГРЕЧНІВ з мужем ТАРАСОМ
внуки – ДІЯНА, АНДРЕЯ, МАТЕЙ
сестра – МАРІЯ в Україні
та ближча і дальша родина в Україні.

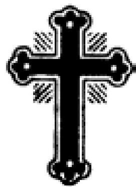
Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів, датки в пам'ять Покійного можна складати на Tidewell Hospice & Palliative Care (www.tidewell.org)

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 9-го березня 2010 р.
несподівано відійшла у вічність, наша найдорожча
МАМА і БАБУСЯ

СВ. П.

ЛІДІЯ КИЙ

з дому БЛОНАРОВИЧ

народилася 21 травня 1925 р. в м. Радимні, Польщі.

Довголітня голова 13 Відділу Союзу Українок Америки (СУА), одна з перших українських підприємців у США, що дало її і мужеві св. п. Василеві можливість фінансово піддержати Українські Студії в Гарварді, Український Музей в Ню Йорку та Киево-Могилянську Академію в Києві.

Залишені у глибокому смутку:
син - Мирослав з дружиною Ларисою
донька - Христина з мужем Іваном Плютою
внуки - Анна, Олекса, Лариса, Лада, Іван, Евген і Андрій
та ближча і дальша родина в Америці й Україні

ПАРАСТАС був відправлений у неділю, 14 березня 2010 р. в похоронному заведенні Carr Funeral Home, Wallingford, PA.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 15 березня 2010 року в Українській католицькій церкві св. Духа в Честер, Па. Тліні останки Покійної поховано на цвинтарі св. Андрія Первозваного в South Bound Brook, NJ.

Вічна Їй пам'ять!

Замість квітів просимо складати пожертви на
ЗУАДК (Злучений Український Американський Допомоговий Комітет)
UUARC, 1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
або
Український Музей, 222 E 6 St., New York, N.Y. 10003.

Ділимося сумною вісткою, що 25 лютого 2010 р.
відійшла у вічність в Асторії, Н. Й.

СВ. П.

ДАРІЯ ІРЕНА ПОНЧИЧ

з дому МИХАЙЛІВ

Дарія була дочкою о. М. Михайлова, довголітнього пароха Української Греко-Католицької Церкви у Менвілл, Н. Дж. і Гелени з дому Яхно.

Дарія отримала середню освіту в Пряшеві, Словакія, дальші студії в Празі, а медичну технологію в Ню-Йорку.

В Ню-Йорку зустріла бувшого знайомого з Европи д-ра Андрія Пончича, власника Apon Record and Video Co.

Дарія була головним режисером української музики та Video і DVD. Наша діяспора любила і дуже високо цінила українську продукцію Дарії. Нам буде невистачати її професійности. Вона дуже радо співпрацювала з українським телебаченням у Києві, Львові, Чернівцях та інших містах України. За гарну продукцію була нагороджена в Україні та діяспорі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 4 березня в Українській греко-католицькій церкві у Менвілл, парох о. Роман Пітула.

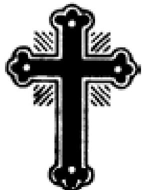
Тлінні останки Дарії спочивають коло її родичів на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися :
муж – д-р АНДРІЙ М. ПОНЧИЧ
син – АНДРІЙ М. ПОНЧИЧ, Esq.
та дальша родина в Америці, Чехії та в Дрогобичі, Україна.

Нехай спочиває вічним сном, а американська земля хай буде
нашій найдорожчій Дарці легкою.

Вічна Її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що у Філядельфії, США
дня 6 березня 2010 р. на 82 році життя,
відійшов на Вічну Ватру

СВ. П.

пл. сен. дов.

БОГДАН ОДЕЖИНСЬКИЙ

Лісовий Архидідько „Антипко".

Нар. 1 травня 1927 р. у Калуші, нині в Івано-Франківській обл.

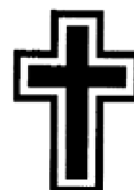
Член Пласту від 1945 р. у Німеччині, а після переїзду до США 1948 р. він один із засновників станиці у Філядельфії, де був довший час активний на різних адміністративно-господарських постах у проводі. Під час корейської війни виконував службу на фронті. Опісля здобув вищу освіту і працював у електрично-дослідчих ляборaторіях. В громаді активний як довголітній член хору „Прометей" та засновник і секретар пластового відділу УНС.

Член Куреня „Лісових Чортів" від 1948 р., число Реєстру 118, носитель срібного і золотого Арідників. Він Курінний МФ (1954-55), перший Господар Майна Великого Племени в (1974-80), скарбник СФ (1990-92), довголітній Вельзевул і Кодловий Писаного Каменя.

Висловлюємо наші найщиріші співчуття Його дружині Марії, доням Ростиславі, Ксені, Олені та Іванні, внукам та всій Родині.

Пам'ять про Нього буде завжди з усіма нами, а в Лісовій Премудрості, в Таїнствах Творця усього видимого і невидимого – він вічний.

III-ій Курінь УСП і УПС
„Лісові Чорти"

У глибокому смутку повідомляємо приятелів і знайомих,
що 11 березня 2010 р. відійшов у вічність в Асторії, Н.Й.
наш найдорожчий
ТАТО, ВУЙКО І КУЗИН

СВ. П.

ТЕОДОР БАЙКО

нар. 3 лютого 1921 р. в Лисятичах, Стрийський район,
Львівська обл.

ПАРАСТАС був відправлений 14 березня 2010 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 15 березня 2010 р. в Українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії, Н.Й., а відтак на цвинтарі св. Реймонда в Бронкс Н.Й.

Залишилися у смутку:
доньки – Оксана і Дарія
родина – Михайло і Люба Дармохвали з родиною
Микола й Анна Данилишини з родиною
Іван та Ірена Стецури з родиною
Михайло та Ірена Стецури
Ярослав і Варвара Стецури з родиною
д-р Стефан Стецура
Семен і Стефанія Паселки з родиною
та ближча і дальша родина в Америці та Україні.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів просимо складати пожертви на
Український Музей, 222 East 6th Street, New York, NY 10003.

П О Д Я К А

З волі Всевишнього відійшов від нас у вічність 5 квітня 2007 р.
наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і ВУЙКО

св. п. ЯРОСЛАВ БІЛАНЮК

Ми невимовно вдячні родині, приятелям та знайомим, що своєю численною участю в похоронних відправах вшанували пам'ять Покійного; уклін всім, що з'єдналися з нами молитвою в цей сумний час.

Ми вдячні всім за численні телефонічні та листовні вислови співчуття. Подяка товаришкам Володимири включно з членками СУА 83 Відділу в Ню-Йорку, товаришкам із Чікаґо, шкільним товаришкам з Академії сестер Василіянок. Кожне ваше слово співчуття було неначе соняшне, тепле проміння у тих важких днях смутку.

Особлива наша подяка дорогій родині Домашевських з Чікаґо, що своєю присутністю облегшили наш біль, будучи з нами.

Складаємо щиру подяку парохові церкви Благовіщення у Фреш Медовс о. Збіґнієв Бжезіцкі за відвідини вдома та уділення найсвятіших Тайн, о. Марійо Дачишинові, від св. Юра, за відправи Парастасу і Заупокійної Літургії, о. Ярославові Костику за похоронні відправи на цвинтарі св. Духа. Щира подяка похоронному заведенню Петра Яреми за співчутливу, фахову обслугу.

Дякуємо о. Ярославові Костику і його родині за переведення тризни.

Ми старались висловити усім нашу глибоку подяку листовно, але впевнені, що могли несвідомо поминути декого з дорогих нам осіб, просимо вибачення за це.

КВІТИ прислали:

Св. п. Леся і Стефанія Грицковян, Микола і Дарця Грицковян з синами, д-р Марта і Марко Платош, Христя і Валерій Романів з родиною, родина Юн, родина в Україні, улюблені внуки: Андрій, Ярослав, Юліян і Петро, Morristown Memorial Hospital Dept. of Surgery, Morristown Memorial Division of Trauma, Шері Доф і Марті Шайвон, Сендра Доф, Мімі Доф і Дейв Блоб, Серенела Міґлійорі і Сузан Дреслер, Яків і Марія Палій.

НА СЛУЖБИ БОЖІ склали:

Орися Баранська, Ярослав Воловодюк, Левко й Ірина Вербицькі, Микола Галів, родина Ганущаків, св. п. Анна Грицковян, Леся Голюка і Осип Сахно, Анастазія Гірняк, Том Джоя, Ірина і Богдан Глушевські, Олег і Оксана Лопатинські, Іван і Стефанія Годованець, Джан Дідюк, Мирослава Діякун, Роман Діякун, Сестрицтво при церкві Благовіщення, Відділ СУА 83, Станіслав Федюк, родина Кloків, родина Колодій, Володимир і Софія Костюк, Андрій і Теодозія Ластовецькі, Павло і Емілія Літепло, д-р Роналд і Надя Літепло, Анна Кібало, Стефан Марциняк, Юля Мулик, Дмитро і Маруся Мулик, родина Оберишин, Іван і Галя Одуляк, д-р Тарас і Рома Одуляк, Яків і Марія Палій, Володимир і Анна Рак, Маркіян Рибак, св.п. Микола і св. п. Христина Кінаш, Тамара Мельничук, Евгеній і Христина Метласкі, Томас Ла Ґрета, Анна Сафіян, Василь Стокайло, Ярослав і Дарія Семенюк, Василь і Оля Томенчук, Ед і Анна Савчук, Мирон і Маріянна Заяць, Марія Сніцар, Марія Йовик.

НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (через УКОФ):

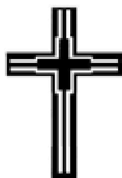
по	500 дол.	Володимира Біланюк, д-р Ярослав і Лорі Біланюк, Іван і Андрея Біланюк, Стефан і Дарлін Біланюк;
по	250	д-р Микола, Катерина і Василь Домашевські, д-р Любомир і Тетяна Домашевські;
	200	Юрій і Ґрейс Юн;
	150	Яків і Марія Палій;
	120	родина Кордубів;
по	100	Богдан і Ірина Глушевські, д-р Міляс і Звенислава Лебедович, Роман і Марта Юзенів, д-р Джордж і Луеда Мелком, Джіні Ґалічіо, Іван і Галина Одуляк, Юрій і Зоряна Ставничі, Ліда Закревська;
по	50	Анастазія Гірняк, Марко і д-р Лідія Юзич Качмар, Едвард Камінський, Богдан і Лідія Казевич, Володимир Корнага, Орест Лебедович, Людмила Почтар, Ярослава Лучечко, Ігор і Оленка Матвіїшин, Дам'ян Платош, Володимир і Анна Рак, св. п. Микола і Ольга Василик, Левко й Ірина Вербицькі;
	30	Христина й д-р Ерик Ебі;
по	25	Артур Босіян, Бані Кокс, Анна Клоків, Стефанія Косович;
	20	Майк Тріведі.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ-ЙОРКУ:

200 дол.	Александра Голюка;
100	Мирослава Вишивана;
50	Ярослав і Катря Червоняк;
25	Володимир і Богданна Слиж.

Нехай Всевишній Господь винагородить Вас усіх щедрими ласками за участь, пожертви і молитви.

Дружина Володимира, сини: д-р Ярослав, Іван і Стефан з їхніми родинами.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
Відділ Філядельфія

оцим повідомляє своїх членів і українську громаду, що 28 лютого 2010 р. відійшов з цього світу

св. п.

інж. МИРОСЛАВ ЛИСОБЕЙ

Довголітній активний член Філядельфійського відділу Товариства Українських Інженерів Америки

Складаємо щире співчуття дружині Христині та синам Олександрові і Андрієві.

Вічна Йому пам'ять!

У 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого
БАТЬКА, ДІДУСЯ, ПРАДІДУСЯ, ВУЙКА і РОДИЧА

св. п.

МЕТОДІЯ КІНАХА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
29 березня 2010 р. о год. 11 ранку

в церкві св. Архистратига Михаїла, 2388 rue d'Iberville у Монтреалі, Канада. Службу Божу відправить о. Ігор Ощіпко.

Про молитви за спокій душі Покійного просить родина.

Вічна Йому пам'ять!

Упокоївся у Бозі наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІД та ПРАДІД

св. п.
професор, доктор

МИХАЙЛО РОСТИСЛАВ ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ

3 вересня 1918 – 5 березня 2010

Дружина:	ІРИНА
Дочки:	д-р МАРТА ЦЕГЕЛЬСЬКА і муж ДЖОН СЕЙЛОР
	МЕЛЯНІЯ КОНТІ і муж ДЖЕФРІ КОНТІ
	СУСАННА РАК і муж д-р ІГОР РАК
	ГАНЯ ПОВХ і муж ЮРА ПОВХ
	д-р ПРІСЦІЛА ЦЕГЕЛЬСЬКА і муж д-р ДЖЕФРІ САКС
Внуки:	д-р ЕВАН КОНТІ, ТАТЯНА КОНТІ,
	ГРИГОРІЙ РАК і дружина КИМ,
	СТЕФАН РАК, МАЯ ПОВХ, лейтенант АНДРІЙ ПОВХ,
	МИХАЙЛО САКС, НАТАЛІЯ САКС
Правнуки:	ТЕОДОР і КАТЯ РАК
Шваґер:	МИКОЛА НЕНАДКЕВИЧ
Племінники:	д-р ОРЕСТ ПОПОВИЧ, ЛЮБА ЦЕГЕЛЬСЬКА,
	РОМАНА НАЙТІНҐЕЛ, АНДРІЙ ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ

близька і дальша родина в Сполучених Штатах, Канаді і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять Покійного датки можна складати на:
Orphans' Aid Society for Ukraine 718-423-4966; www.oasukraine.org